

τος, ἐξέλθῃς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως, καὶ ἀποδῶς τῷ ἱερωτάτῳ μητρο-
πολίτῃ Μύρων, ὑπερίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Λυκίας, ἐν ἀγίῳ πνεύ-
ματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ καὶ
προέδρῳ Ἀτταλείας, τὰ τε βούχια καὶ τὸν βίον αὐτοῦ καὶ ἔτι, ἅπερ
συνῆξας ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, παρ' ἧσον καιρὸν κατέχεις αὐτήν, καὶ
ἄπελθε τῶν αὐτόθι, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν ἐκκλησίαν σου· εἰάν γάρ
οὐ ποιήσης, καθὼς σοὶ γράφομεν καὶ παρακελευόμεθα, ἔχομέν σε ἐν
ἀγίῳ πνεύματι ἀφωρισμένον συνοδικῶς, ὅτι ἐπεπήδησας ἀλλοτρίας
ἐκκλησίας ὡς τις ἄρπαξ καὶ λύκος μετὰ ἀπάτης. γράφομεν δὲ καὶ
(εἰς) τὸν πατριάρχῃ σου, ἵνα ποιήσῃ εἰς σὲ κανονικὴν καθάρισιν.
καὶ γίνωσκε τοῦτο, ὡς ἂν φροντίσης ὑπὲρ τῆς σαυτοῦ διοριθώσεως †.

† Τὸ παρὸν ἴσον ἀντιβληθὲν καὶ κατὰ πάντα εὐρεθὲν ἐξιτάζον
τιῷ πρωτοεὐπῳ †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μὲν ἰαννουαρίῳ ἰνδ. β' †.

CCCLXI. 6902 (1394) februario, ind. II.

*Hieromonacho Theognosto confertur metropolis Corinthi, addita per adun-
ctionem metropoli Christianiupoles.*

† Πρωτονοταρίου τοῦ Βαλσαμών †.

† Ἀντωνίος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπισκοπος Κωνσταν-
τινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικός
πατριάρχης †.

† Τοῦς ἐκ πρώτης τριχός, ὃ δὴ λέγεται, τὴν ἀρετὴν μετιόντας
καὶ ταῖς πνευματικαῖς ταύταις τιμαῖς καὶ ἀναβάσει στεφανοῦν, προσ-
ῆκον ἅμα τε καὶ ὠφέλιμον· εἰ γὰρ κατὰ μίμησιν ἡμεῖς ὡς οἶόν τε
θεῖῳ, τῷ τῆς ἐκκλησίας κράτει καὶ τῇ τιμῇ, κρίμασιν οἷς οἶδε μόνος
αὐτός, ὃ δὲ στεφανίτης τούτων μετὰ τὴν ἐνθένθεν ἀπαλλαγὴν δεῖ
τινος καὶ παρ' ἡμῶν ἀντιδόσεως τούτους ἐπιτυχεῖν, εἰς δεῖγμα που
τῆς ἐκεῖθεν ἀντιμισθίας· εἰ γὰρ, ἅπερ οὐκ εἶχον ὅλως ἐν νῆρ, μήτε
μὴν διὰ ταῦτα τὴν ἀρετὴν ἐφαίνοντο μετιόντες, τούτων εὐμοιρήσειαν
ἀφ' ἡμῶν, δῆλον, ὡς καὶ τῶν ποθειμένων οὐχ ἀμαρτήσουσιν, ὑπὲρ
ὧν ὁ πᾶς τούτοις δρόμος καὶ ἡ σπουδὴ, τῷ ται καὶ συνάρσει τούτους
ἔστιν ἐντεῦθεν καὶ προθυμοτέρους, ὡς εἰπεῖν, ἀναδειξάι ταῖς ἐκ τού-
των φιλοτιμίαις καὶ πολλοὺς ἄλλους πρὸς τὸν ἴσον ζῆλον διαρεθίσει,

εἴπερ στέφανοι καὶ τιμαὶ προτροπὴ πρὸς ἀσκητικὴν ἀρετῆς, καίτοι τὰ παρ' ἡμῶν ταῦτα τοῖς ἀληθῶς σκοποῦσιν ἰδρωτὲς μάλλον καὶ δρόμοι πρὸς ἀρετὴν ἢ μισθὸς καὶ ἀντίδοσις, κἀνταῦθεν τὸ πλεον τῆς σπουδῆς αὐτῶν πρὸς ταύτην καὶ ὁ ἀγὼν, ἥ ὅτε μόνοι καὶ καθ' ἑαυτοὺς ἔζων, τῷ θεῷ καὶ ἑαυτοῖς συλλαλαθόντες, ὅσῳ γὰρ ἐπὶ λύχνῳ τὸ φῶς, τοσοῦτον καθαρῶς δεῖ τοῦ ἐκπροσθεύοντος καὶ ἐμποδίζοντος. καὶ ταῦτα νῦν, ἤνλικα μὴ τὰς ἀρχὰς μόνον ἡμῖν καὶ τὰς ἐξουσίας ἢ πάλῃ καὶ ὁ ἀγὼν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, τοῦτους δὴ τοὺς καθ' ἡμῶν ὠρμημένους καὶ δίκην ἀγρίας σὺς λυμαιομένους τὴν ἐκκλησίαν, ἐπεὶ νῦν, εἴπερ ποτὲ, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων ἡμεῖς, ὅτε καὶ μάλλον δεῖ φῶς ἡμᾶς τοῦ κόσμου γενέσθαι καὶ τῷ καθ' ἑαυτοῦς ὑποδείγματι τέκνα φωτὸς ποιῆσαι τοὺς πρὸς ἡμᾶς βλέποντας καὶ μὴ παρασυρῆναι ταῖς ἐξωθεν ταύταις ἐπιφοραῖς, ὁ μεγίστου μὲν δρόμου, μεγίστου δὲ ἀγῶνος τῷ σπουδαστῇ. τοῦτο γὰρ αἱ ἱεραὶ ἡμῖν φῆροι καὶ ἡ πολλὴ περὶ αὐτὰς βίαστος, ἥ τε τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιοῦ ἐπίκλησις πνεύματος καὶ τὸ μὴ κατὰ πόδας εὐθὺς τὸν προστάτην ταῖς χηρευούσαις τῶν ἐκκλησιῶν ἀποδοῦναι, μόλις δὲ μετὰ πολλὴν βίαστος τὸ τὸν ἀξιὸν πάντως εὑρεῖν, ὡς μεγάλου ὄντος τοῦ ἀγωνισματος· ὅσον γὰρ μέγα καὶ ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς τὸ λειτούργημα, τοσοῦτον νῦν ἤδη χαλεπώτερον ὀλίγους εὑρεῖν, ὕπερ δὴ κἀνταῦθα συνέβη· τῆς γὰρ ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κορίνθου θανάτῳ τὸν οἰκτεῖον ἀποβαλοῦσης ποιμένα πρό τινων ἤδη χρόνων καὶ ἀνάγκης οὗσης νῦν μάλλον, εἴπερ ποτὲ, προσήκοντος εὐμοιρῆσαι ταύτην ποιμένος τε καὶ διδασκάλου, διὰ τὰς ἔξω ταύτας περιφορὰς τε καὶ τρικυμίας (ἐν χειμῶνι γὰρ ὁ κυβερνήτης ἐστὶ μάλλον χρήσιμος καὶ τρικυμία καὶ ζάλη, καὶ ἐν ἀρρωτημασι καὶ νόσοις ὁ ἰατρὸς) ἐργῶδες ἦν μέχρι τοῦ νῦν· ἐπεὶ δὲ νῦν εὐρεν ἡ μετριότης ἡμῶν τὸν πρὶν τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύριον θεόγνωστον φρονήσεως καὶ ἀρετῆς μέτοχον, δυνάμενον πολλῶν γε τῷ περιόντι ψυχὰς οἰκειῶσαι θεῷ, εἴτε τῷ καθ' ἑαυτὸν ὑποδείγματι καὶ παιδεύματι, εἴτε τισὶν ἄλλοις, δι' ὧν ψυχὴ πάντως πρὸς τὸ κρεῖττον μεταρρυθμίζεται, καὶ πολλοῖς ἄλλοις κομῶντα τοῖς προτερήμασιν, οἷς ὁ τοῦ θεοῦ χαρακτηρίζεται ἄνθρωπος καὶ ὕστεως ἀρχιερεὺς, δι' ἧ δὴ καὶ τὰ τοῦ κελλίου μου πάντα διακτεῖν ἐπιστεῦθη, μὴ ὅτι τὰ περὶ τὸ σῶμα ταῦτα δῆκου καὶ ταπεινά, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ πολλῶν τούτων βελτίω καὶ ὑψηλότερα, τοῦτον, εἰ καὶ πολλαχόθεν ἡμῖν ἀνάγκη

ἔχειν μεθ' ἑαυτῶν ἐν πολλοῖς ἡμῖν τῶν πρακτῶν λυσιτελοῦντα, ἀλλ' οὖν διὰ τὴν τῶν πολλῶν ὠφέλειαν (ἡμέτερον γὰρ καὶ τὸ τοῦτων λυσιτελές, πατρικὴν διάθεσιν πρὸς ἅπαντας κεκτημένου) φήψω καὶ δοκιμασίᾳ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Μόρων, τοῦ Χερσῶνος, τοῦ Σουγδαίας, τοῦ Ζηκχίας, τοῦ Μαυροβλαχίας, τοῦ Μηδείας, ἐπιψηφισαμένης καὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος, τῇ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου καὶ ζωοποιῦ πνεύματος, γνήσιον μητροπολίτην τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κορίνθου ἐχειροτόνησε, κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας τάξιν ἱεράν καὶ παράδοσιν, ὅστις καὶ ὑφείλει ἀπελθὼν ἐκεῖσε ταύτης ἐπιλαβέσθαι τῆς ἐκκλησίας μετὰ πάντων ὧν κέκτηται δικαίων καὶ προνομίων, ὡς γνήσιος μητροπολίτης Κορίνθου καὶ ὧν καὶ ὀνομαζόμενος, λειτουργεῖν τε ἐν αὐτῇ ἀπροκριματίστως καὶ ἀκωλύτως, ἡνίκα βούλεται, καὶ τῷ ἱερῷ συνθρόνῳ ἐγκαθιδρῦεσθαι, ἀναγνώστας σφραγίζειν ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ, ὑποδιακόνους καὶ διακόνους χειροτονεῖν καὶ τοῦτους εἰς τὸ τῶν πρεσβυτέρων προβιβάζειν ἀξίωμα, πνευματικὸς πατέρας ἐγκαθιστᾶν, ὑφειλόντων τῶν ἐκεῖσε πάντων κληρικῶν, ἱερομονάχων, μοναχῶν, ἀρχόντων καὶ παντὸς τοῦ χριστωνόμου πληρώματος τὴν προσήκουσαν αἰδῶ καὶ ὑποταγὴν καὶ εὐπειθειαν ἀπονέμειν αὐτῷ καὶ δέχεσθαι τὰ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀπὸ τοῦ θεοῦ καὶ θεῖα ἐντάλματα καὶ πάση δυνάμει σπεύδειν ταῦτ' ἀποπληροῦν, ἅπερ ἂν αὐτὸς ὡς ποιμὴν καὶ προστάτης καὶ φροντιστῆς φαίνοιτο διδάσκων καὶ παραινῶν, ταῦτα γὰρ ἐρεῖ πάντως καὶ εἰσηγήσεται, ὅσα καὶ ψυχὴν οἶδε κοσμησαὶ καὶ γλῶσσαν χαλινώσαι καὶ θυμὸν ἡμερῶσαι καὶ ὕψιν σωφρονῆσαι, ἐκ τοῦ καθ' ἑαυτὸν βίου λαμβάνων τὰ ὑποδείγματα, ἑαυτὸν γὰρ εἰς ὑποταγὴν παραδοῦς τελείοις ἀνδράσι τὴν ἀρετὴν καὶ κόσμον πάλαι ἀπορραγεῖσι, τελευταῖον δὲ καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι, παρ' ἧς καὶ πρὸς τὴν πνευματικὴν ταύτην ἀξίαν προήχθη, πολλαχόθεν ὡς οἶόν τε δοκιμασθεὶς καὶ διὰ πάντων ἀναφανείς ἄριστος, οἶδε καλῶς καὶ θεοφιλῶς οἶά τις δόκιμος ἰατρός, τέχνη καὶ πείρα χρώμενος, πρὸς τὰ τραύματα ἕκαστα καὶ τὰς πληγὰς ἐπιθεῖναι καὶ τὰ συνοῖσοντα. ταῦτα δὲ πάντα καὶ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Χριστιανουπόλεως διενεργεῖν τοῦτον ἀκωλύτως διαγινώσκομεν, ἄνευ μόνης τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρῦσεως· ἐπειδὴ γὰρ αὕτη ταῖς τοῦ καιροῦ καὶ τῶν πραγμάτων ἀνωμαλίαις εἰς τοῦτο νῦν ἤδη κατήνησε, ὡς μόνην μὴ δύνασθαι γνήσιον ἔχειν

μητροπολίτην καὶ τοῦτον τρέφειν ἀφ' ἑαυτῆς, ἢ πάλαι περιφανῆς καὶ περιβλεπτος, ὁμοῦ μὲν καὶ δι' ἐπίσκεψιν τῶν εὐρισκομένων ἐκεῖσε βραχέων χριστιανῶν ἐκ πολλῶν ἤδη τῶν περιόδων διδασκαλίας στερουμένων πνευματικῆς, ὁμοῦ δὲ καὶ διὰ προμήθειαν καὶ κυβέρνησιν πλείω τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Κορίνθου, ἐπειδὴ καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐφαίνεται κατέχων αὐτὴν ἄχρι τῆς αὐτοῦ τελευτῆς, ταύτην ἐπιδόσεως λόγῳ διαγνώμῃ συνοδικῇ παρεδώκαμεν πρὸς αὐτόν, ἵνα κατέχη ταύτην ἐφ' ὅρα πάσης τῆς αὐτοῦ ζωῆς, ὡς καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐκεῖνος κῆρ Ἰσίδωρος, καὶ τὰ ἀρχιερατικὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ διενεργεῖν ἀκωλύτως, ἄνευ μόνης, ὡς εἴρηται, τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως· ὁφείλει οὖν καὶ ταύτην λαβεῖν ἀπὸ τοῦ νόου ἀκωλύτως μεθ' ὧν ἔχει δικαίων καὶ πρὺνομίων, καὶ χρῆσθαι αὐτῇ ὡς γνησίᾳ καὶ τὰς ἀπ' αὐτῆς λαμβάνειν εισόδους καὶ ἀποφέρεσθαι, ἔχων καὶ ἐν αὐτῇ καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐνορίᾳ αὐτῆς τὴν προσήκουσαν ὑποταγὴν καὶ εὐλάβειαν καὶ προσοχὴν, ὡς πνευματικὸς αὐτῶν προστάτης ἐκ θεοῦ καὶ ἡμῶν ἀποκαταστάς καὶ πατήρ καὶ διδάσκαλος. τοῦτον γὰρ χάριν ἀπολέλυται τῷ δηλωθέντι ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Κορίνθου, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Πελοποννήσου καὶ προέδρῳ πάσης Χριστιανουπόλεως, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῷ ἀδελφῷ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῷ. κυρῷ Θεογνώστῳ, καὶ ἡ παροῦσα συνοδικὴ πράξις τῆς ἡμῶν μετριότητος κατὰ μῆνα φεβρουάριον τῆς β' ἰνδ. τοῦ 5 ἐννακοσιοστοῦ β' ἔτους †.

† Εἶχε δὲ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ Ἄντωνιος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

CCCLXII. (6902—3—1394) maio-novembri. ind. II.

Annotationes synodicas.

† Μηνὶ μαίῳ, ιγ', ἰνδ. β' ἐδόθησαν ἐξαρχικῶς τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Φιλαδελφείας, ὑπερτίμῳ καὶ ἐξάρχῳ πάσης Λυδίας, τὰ περὶ τὴν Φιλαδέλφειαν πατριαρχικὰ δίκαια, ἡγοῦν τὸ Κουλα, ἢ Κόλιδα καὶ τὰ Σύναδα, ὡς πατριαρχικά, καὶ οὐχ, ὡσπερ ἐξίτηται αὐτὰ πρότερον, ὡς ἀνήκοντα θῆθεν τῇ κατ' αὐτόν ἐκκλησίᾳ. ἔταξε δὲ ὑπὲρ

αὐτῶν διδόναι κατ' ἔτος εἰς τὸ πατριαρχικὸν κελλίον ὑπέρπυρα εἰκοσιν. ἔθεν καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐσημειώθη τοῦτα ἐνταῦθα †.

† Μηνὶ ἰουλίῳ ἰνδ. β' ἐπεμφεν οὗτος διὰ τοῦ σκευοφύλακος τῆς Προόσης ὑπέρπυρα δέκα καὶ κάλιν δι' αὐτοῦ τῇ ια' τοῦ αὐτοῦ μηνός ὑπέρπυρα πέντε, & καὶ παρέδωκε ὁ μέγας σκευοφύλαξ †.

† Μηνὶ νομβρίῳ, ιδ', ἐδόθη τῶα ὑπὲρ ἐξαρχικῶς καὶ ἡ Σινᾶ, ἐπισκόπη οὖσα πρῶτον τῆς Ἰεραπόλεως, καταλείφθησαν δὲ μόνον ὑπὸ τὸν Λαοδικείας αἱ Χῶναι †.

CCCLXIII. (6902—1394) maiο. ind. II.

Patriarcha ad metropolitam Monembasias et ad episcopum Methones scribit de matrimonio Ioannis Cutrulis.

† Πιττάκιον πατριαρχικὸν εἰς τὸν Μονεμβασίας περὶ τοῦ συνοικεσίου τοῦ Κουτρούλη †.

I. Ἰερώτατε μητροπολίτα Μηνεμβασίας, ὑπέριτε καὶ ἐξαρχεπάσης Πελοποννήσου, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργεῖ χάρις εἰη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. πρὸ καιροῦ τινος ἐγράψαμεν πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Μεθώνης, ὡς ἂν ἐμποδίσῃ τὸν καβαλλάριον κῆρ Ἰωάννην τὸν Κουτρούλην λαβεῖν εἰς γυναῖκα καὶ εὐλογηθῆναι, ἣν ἠθέλησε καὶ προηρέθη λαβεῖν, διότι ἠκούσαμεν, ὅτι ζῆ ὁ ταύτης ἀνὴρ, καὶ οὐκ ἐγινώσκομεν ἀκριβῶς, πότερον γνώμη τῆς ἐκκλησίας ἀφίσταται ἀπ' αὐτῆς ἢ ἀπλῶς οὕτως, ἀπὸ τινος συμβάντος ἐξ οὐκείας ὀρέξεώς τε καὶ γνώμης· ἐπεὶ δὲ νῦν ἐπληροφορήθημεν, ὅτι πρὸ χρόνων δεκαεπτὰ ἐχωρίσθη αὕτη τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἐκείνου Μεθώνης, τοῦ Καλογενίτου, καὶ διαζύγιον γράμμα γέγονεν ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἐξ ἐκείνου μέχρι τοῦ νῦν διεξογμένοι ἀπ' ἀλλήλων καὶ κεχωρισμένοι ὑπάρχουσιν, ἔδοξε καὶ τῇ ἡμῶν μετριότητι, προκαθημένῃ συνοδικῶς, ὡς ἂν λάβῃ ταύτην ὁ Κουτρούλης οὗτος εἰς γυναῖκα, καὶ εὐλογηθῇ αὕτη, εἰ μόνον οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ὡς γυναῖκα, ὅτε συνώκει αὕτη ἑμ' ἀνδρὶ αὐτῆς. γράφομεν οὖν περὶ τούτου τῇ σῇ ἱερότητι, ὡς ἂν ἐξετάσῃς τὸ περὶ τούτου, καὶ εἴπερ εὕρης, ὅτι τοῦτο οὐκ ἔστι, βούλεται δὲ τοῦτον εἰς ἀνδρα λαβεῖν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη καὶ θέλει τοῦτο καὶ ἀποδέχεται, γενέσθω αὐτῆς καὶ τελεία ἱερολογία γάμου, ἔχομεν γάρ αὐτοὺς συγκεχωρημένους καὶ εὐλογημένους ἀπὸ θεοῦ. γράφομεν

περὶ τούτου καὶ τῷ Θεοφιλοστάτῳ ἐπισκόπῳ Μεθώνης, καὶ ποιήσατε, καθὼς παρακαλεσόμεθα, εἴπερ οὐκ ἔστι τι τὸ κωλύον αὐτὸν ἐνωθῆ-
ναι πρὸς γάμον. ἢ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μηνί ματῶ ἰνδ. β' †.

† Περὶ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Μεθώνης †.

II. † Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Μεθώνης· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη
παρὰ Θεοῦ τῇ Θεοφιλίᾳ σου. εἰ καὶ πρότερον ἀπελύθη γράμμα τῆς
ἡμῶν μετριότητος διοριζόμενον, ὡς ἂν μένη ἀφωρισμένη ἢ συνοικοῦσα
γονή Ἰωάννη τῷ Κουτρούλῃ, μέχρις ἂν αὐτοῦ ἀποστῆ, καὶ συνοικήσῃ τῷ
ἀνδρὶ αὐτῆς, ἀλλ' οὖν οὐκ ἐγινώσκομεν ἀκριβῶς, ὅπως προέβη τὸ
κατ' αὐτήν· νῦν δὲ, ἐπεὶ οἶδαμεν καὶ ἐπληροφορήθημεν ἀκριβῶς, ὅτι
διεζύγη καὶ ἐχωρίσθη νομίμως ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παρὰ τοῦ πρὸ
σοῦ ἐπισκόπου τοῦ Καλογενήτου, καὶ προέβη καὶ διαζύγιον γράμμα,
ὅπερ διεκομίσθη καὶ πρὸς τὴν ἡμῶν μετριότητα, λέγομεν καὶ ἀποφαι-
νόμεθα, ἄδειαν ἔχειν τὴν γυναῖκα πρὸς ἕτερον γάμον χωρῆσαι, πλὴν
τοῦ προσώπου ἐκείνου, εἰς ὃ κατηγορήθη παρὰ τοῦ ποτε ἀνδρὸς
αὐτῆς. εἴπερ οὖν αἴρεται νομίμως συναφθῆναι τῷ Κουτρούλῃ, ἐξέτα-
σον ἀκριβῶς καὶ μετὰ πάσης ἀσφαλείας, καὶ εἴπερ οὐδὲν ἐκατη(γο)-
ρήθη ποτὲ μετ' αὐτοῦ πρὸ τοῦ διαζυγῆναι τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ
οὐδὲ παρὰ τῶν κανόνων ἐμποδίζεται πρὸς ἕτερον γάμον χωρῆσαι,
ἤγουν εἴπερ μὴ ἔστι τριγαμία ἀπηγορευμένη δι' ἡλικίαν ἢ τι τῶν
τοιούτων, εἴπερ οὐδὲν ἔστι τούτων, συγχώρησον προβῆναι τὸν γάμον
νομίμως, ὡς τὸ ἀκώλυτον ἔχοντα. ἢ τοῦ Θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς
Θεοφιλίας σου †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μηνί ματῶ ἰνδ. β' †.

CCCCLXIV. (6902—1394) *maso. ind. II.*

Patriarcha ad metropolitanum Methymnæ scribit de matrimonio Demetrii Asomatiani.

† Πιττάκιον πατριαρχικόν εἰς τὸν Μηθύμνης περὶ τοῦ συνοικεσίου Δημητρίου τοῦ Ἀσωματιανοῦ †.

† Ἐρώτατε μητροπολίτα Μηθύμνης καὶ ὑπέριτε, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῆ ἀδελφῆ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. ὁ παρὼν Δημήτριος ὁ Ἀσωματιανός, ἀναδραμῶν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, συνοδικῶς προκαθημένην ἀνέφερεν, ὡς συνεβιβάσθη πρό τινος ἤδη καιροῦ λαβεῖν εἰς γυναῖκα ἐπὶ συμφωνίᾳ ἀπλῆ καὶ χωρὶς τινος ἐκκλησιαστικοῦ σιγήθους δεσμοῦ τὴν θυγατέρα Νικολάου τοῦ Βαμβακᾶ, οὗ προέβη δὲ εἰς τοῦτο οὔτε σταυρικός δεσμός, οὔτε δι' ἐγκολπίων, οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν, ἀλλὰ μόνον φιλή τις συμφωνία καὶ συγκατάθεσις, νῦν δὲ βούλεται καταλῦσαι τὴν τοιαύτην συμφωνίαν αὐτοῦ διὰ τὸ ἀφήλικα εἶναι τὴν παιδα τοῦ Νικολάου καὶ ἀτελῆ πρὸς ὦραν γάμου, συνοικῆσαι δὲ ἑτέρα νομίμως ἐζήτησεν οὖν συνοδικὴν διάγνωσιν, εἴπερ ἐστὶν ἀνεύθυνον, τοῦτο διαπραξάμενον εἰς ἱερωσύνην προβῆναι αὐτόν. ἔδοξεν οὖν δίκαιον ἅμα καὶ ἀσφαλές τῆ ἡμῶν μετριότητι καὶ τῆ περὶ αὐτὴν ἱερά συνόδῳ, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ περὶ τοῦτου ἀκριβῶς ἢ σῆ ἱερότης, μέχρι πόσου προέβη ἢ συμφωνία αὐτῶν, καὶ εἴτε δεσμός ὅπως παρηκολούθησεν, εἴτε καὶ μὴ, καὶ εἰ ἐγένετο δεσμός, ποῖός τις, καὶ ἀπλῶς, εἴ τι παρηκολούθησεν εἰς τοῦτο, μετ' ἐπιμελείας ἐξετάσας οὕτως ἀναφέρῃς ταῦτα διὰ γραφῆς σου κατὰ λεπτόν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, καὶ οὕτω μέλλεις δέξασθαι συνοδικὴν διάκρισιν καὶ ἀπόφασιν περὶ τοῦτου. εἰς τὴν πλείονα ἀσφάλειαν καὶ τὴν τοῦ παρόντος ἀνθρώπου πληροφορίαν ἀναδεξάμενος ποιήσῃς τὸ πρακτέον. γενέσθω οὖν ἢ περὶ τούτων ἐξετάσις καὶ ἢ πρὸς ἡμᾶς ἀναφορὰ παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος μετὰ πάσης ἀκριβείας. ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος †.

† Εἶχε δὲ καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τοῦ μηνὸς ματίου ἰνδ. β' †.

CCCCLXV. (6903—1394) septembri. ind. III.

Patriarcha metropolitae Corinthi confert iura patriarchalia in tota Peloponneso, adiunctis metropoli Corcyrae et episcopatu Leucadis.

† Μηνί σεπτεβρίῳ ἰνδ. γ' παρεδόθησαν πρὸς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Κορίνθου, ὑπέρτιμον καὶ ἑξαρχον πάσης Πελοποννήσου, ἑξαρχικῶς τὰ περὶ τὴν Πελοπόννησον πατριαρχικὰ δίκαια πάντα. ὡσαύτως παρεδόθη αὐτῷ ἐπιδύσεως λόγῳ ἢ τε ἀγιωτάτῃ μητρόπολις Κερκύρας καὶ ἡ ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ Λευκάδος, πλὴν ἡ Κέρκυρα καὶ ἡ Λευκάς οὕτως, ὡς ἂν ἀπελθὼν ἐκεῖσε, εἴπερ εἴβοι τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Ἰωαννίνων κατέχοντα ταύτας λόγῳ ἐπιδύσεως διὰ τιμίας πατριαρχικῆς γραφῆς, ἐφητυχάσῃ καὶ ἀφήσῃ αὐτὸν ἀνενόχλητον· εἰ δὲ μή, ἐπιλάβηται αὐτῶν κατὰ τὴν περιληψίν καὶ ἰσχὺν τῶν γεγονότων αὐτῷ ἐπὶ τούτων τιμίων καὶ πατριαρχικῶν γραφῶν, γνώμη τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ Μύρων, τοῦ Χερσῶνος, τοῦ Σουγδαίας, τοῦ Ζηκχίας, τοῦ Μαυροβλαχίας καὶ τοῦ Μηδείας, ἐφ' αἷς τιμίαις γραφαῖς καὶ θεῖον καὶ σεπτὸν ἐπαρίστατο πρόσταγμα τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως. ὅθεν καὶ δι' ἀτφάλειαν ἐτημειώθη καὶ ἐνταῦθα †.

CCCCLXVI. (6903—1394) octobri. ind. III.

Promissio sacerdotis cuiusdam.

† Ἐπεὶ διὰ τὴν ψευδῆ φήμην τὴν κατ' ἐμοῦ λαλουμένην ἤγγισέν με ὁ δεσπότης μου καὶ ἑξαρχός μου, ὁ τιμιώτατος μέγας σακελλάριος, ἀνέδραμον δὲ εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχη, καὶ ἐδεήθην τυχεῖν συγχωρήσεως, καὶ ὡδηγήθην ἐκ θεοῦ, καὶ συνεχώρησέν μοι, πλὴν μετὰ ὑποσχέσεως, ἥδη τὴν παροῦσαν ποιῶ, δι' ἧς καὶ ὑπόσχομαι, ὅτι ἐὰν εὐρεθῶ ποτε ὁμιλῆσαι μεθ' οὗ κατηγορήθην προσώπου, ἢ εἰς ὁδόν, ἢ αὐτὸς ἀπέλθω εἰς τὸ αὐτῆς ὁσπήτιον ἢ ἐκείνη εἰς τὸ ἐμὸν, ἢ δέξωμαι ποτε παρ' ἐκείνης μήνομα, ἢ ποτὲ κἄν ὅποια ἐνὶ τῇ δουλείᾳ, ὁμιλήσω αὐτῇ, καὶ εὐρεθῇ τοῦτο μίαν καὶ μόνην φοράν, ἵνα καταδικάζωμαι ἀσυμπαθῶς εἰς τὴν ἱερωσύνην μου, κτίσω δὲ καὶ τὸν τοίχον, ὃν ἔχομεν μεταξύ,

ώς μηδεμίαν εἶναι ποτε δίοδον. ὀφείλω δὲ στέργειν τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν, ἐπεὶ ἀσυμπαθῶς μέλλω καθαιρεθῆναι, ὡς ἄπαξ ὑπόσχε-
θεὶς. τούτου γὰρ χάριν ἐγένετο ἡ παραῦσά μου ὑπόσχεσις, ὑπογρα-
φείσα παρ' ἐμοῦ δι' ἀσφάλειαν μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. γ' †.

CCCLXVII. 6902 (1394) 12. iunii. ind. II.

*Imperator Manuel Palaeologus et Patriarcha iubent in actis notari diem,
mensam et annum.*

† Μηνὶ ἰουνίῳ, ἰβ', ἰνδ. β', ἔτους, 5 ἐννακοσιοστοῦ β', συνομιλοῦντος τοῦ
κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως καὶ αὐτοκράτορος Ῥω-
μαίων, τοῦ Παλαιολόγου κυροῦ Μανουήλ, μετὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν
ἡσπότου, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κυροῦ Ἄντωνλου, συμπρόντων
τοῦ τε ἱερωτάτου μητροπολίτου Κοζίκου, ὑπερτίμου καὶ ἐξάρχου πάσης
Ἑλλησπόντου, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν τιμιωτάτων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων,
ἐτάχθη ἐν ἅπασιν τοῖς τε σεπτοῖς βασιλικαῖς προσταγμασί καὶ ταῖς τιμίαις
πατριαρχικαῖς ἀπάσαις γραφαῖς καταγράφεσθαι καὶ τὴν τοῦ μηνὸς ἡμέ-
ραν, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ἔτος, καθ' ὃ ἕκαστον σεπτὸν πρόσταγμα ἢ πατρι-
αρχικὴ γραφὴ εἰς τὸ ἐξῆς μέλλει προβαίνειν, διὰ τὸ προκομισθῆναι
παρὰ τῶν ἐνασκουμένων τῇ σεβασμίᾳ καὶ θείᾳ μονῇ τῇ εἰς ὄνομα
τιμωμένη τῷ τιμίῳ ἐνδόξῳ προφῆτῳ προδρόμῳ καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου καὶ ἐπικεκλημένη τῷ κυροῦ Νικολάου θείᾳ τε καὶ σεπτᾷ
χρυσόβουλλον τε καὶ πρόσταγμα κατὰ τι διαφωνοῦντα, περὶ δὲ τῆς
αὐτῆς ἀπολυθέντα ὑποθέσεως, ἅπερ διωρθώσατο μὲν ὁ θεοπρόβλητος
καὶ ἅγιος ἡμῶν αὐτοκράτωρ καὶ θεόστετος βασιλεὺς, δοὺς τῇ παρ'
ἑαυτοῦ θείᾳ φήφῳ τὴν νικῶσαν τῇ τῇ μονῇ πλείονα τὴν βοήθειαν
προξενοῦντι σεπτῷ χρυσοβούλλῳ, ὡς φιλόανθρωπος νεύσας νομίμως ἐν
ἀμφιβόλοις πρὸς τὸ φιλόανθρωπον, ἐδεῖτο δὲ ὁμῶς εἶναι κὰν τῷ σεπτῷ
προστάγματι καταγεγραμμένον καὶ τὸ ἔτος, οὕτω γὰρ ἂν οὐκέτι προε-
χώρει ἀμφιβολία, δήλου ὄντος ἐντεῦθεν, ποῖον ἄρα τῶν δύο πρότερον
ἦν, καὶ τὸ κῶρος ἔχειν ὑφείλοντος τοῦ δευτέρου. ἐτάχθη τοίνυν ἐνε-
κεν τούτου κὰν τοῖς σεπτοῖς χρυσοβούλλοις τε καὶ προσταγματικῶν ὁμοί-
ως κὰν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἅπασιν γράμμασι τὴν τε τοῦ μηνὸς ἡμέ-
ραν καταγράφεσθαι καὶ τὸ ἔτος, καθ' ὃ ἕκαστον τούτων μέλλει προ-

βαίνειν. ὅθεν καὶ διὰ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς τοῦτου ἐπικράτειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα παρασημείωσις †. *)

CCCLXVIII. 6902 (1394) iunio. ind. II.

Synodus in actis annuum, mensum et diem notari iubet.

† Μηνὶ ἰουνίῳ ἰνδ. β', ἔτους ε' ἑννακισιοστοῦ β', οἱ ἐνασκούμενοι τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τῇ εἰς ὄνομα τιμωμένη τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου καὶ ἐπικλημένη τοῦ κυροῦ Νικολάου, ἔχοντες διένεξιν μετὰ τοῦ θεῖον καὶ σεπτὸν χρυσοβούλλον τε καὶ πρόσταγμα ἐνεφάνισαν ἐπὶ τῇ ὑποθέσει αὐτῶν, ἀφ' ὧν τὸ ἐν κατὰ τι διαφωνοῦν τῷ ἑτέρῳ μάλλον ἐβοήθει αὐτοῖς ἀμφιβολίας οὖν οὔσης ἐν τούτοις, ὁπότερον ἐστὶ πρότερον ἀπὸ τοῦ ἔτους (μόνην γὰρ τὴν ἰνδικτον εἶχε τὸ πρόσταγμα, εἰ γὰρ καὶ τὸ ἔτος εἶχεν, ἦν ἂν δῆλον, ὁπότερον ἐστὶ πρότερον, κἀντεῦθεν τὴν νικῶσαν εἶχε τὸ ἕτερον, κατὰ τοὺς νόμους) ὁ κράτιστος καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθρόντης καὶ βασιλεὺς, κῆρ Μανουήλ ὁ Παλαιολόγος, τῇ παρ' ἑαυτοῦ θείᾳ φήφῃ τὴν νικῶσαν τῷ βοηθοῦντι μάλλον τῇ μονῇ θείῃ καὶ σεπτῷ χρυσοβούλλῃ ὡς φιλόανθρωπος ἐχαρίσατο. ὅθεν καὶ διὰ τὸ μὴ τοιοῦτόν τι προβῆναι ἐν τοῖς ἐξῆς, συνομιλοῦντος αὐτῷ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, κυροῦ Ἀντωνίου, ἐν τῷ θεοφρουρήτῳ αὐτοῦ παλατίῳ κατὰ τε τὸ αὐτὸν ἔτος καὶ τὴν ἰνδικτον καὶ τὸν μῆνα, συμπαρόντων αὐτοῖς καὶ τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Κορίνθου, τοῦ Σουγδαίας, τοῦ Ζηκχίας, τοῦ Μηδείας καὶ τοῦ Μαυροβλαχίας, ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἀρχόντων, ἐτάχθη ἐν ἅπασι ταῖς τε σεπτοῖς βασιλικοῖς προστάγμασι καὶ ταῖς τιμίαις πατριαρχικαῖς γραφαῖς καταγράφεσθαι τὴν τε τοῦ μηνὸς ἡμέραν καὶ τὸ ἔτος, καθ' ὃ ἕκαστον τούτων μέλλει προβαίνειν, οὕτω γὰρ ἂν οὐδεμίᾳ προχωρήσει ἀμφιβολία ἐν τούτοις, εἴ ποτε συμβῆ ἐν τῇ αὐτῇ καὶ μιᾷ ὑποθέσει δύο ἐπενεχθῆναι γράμματα, ὡς δῆλον ὄντος ἐντεῦθεν, ποῖον τῶν δύο ἐστὶ πρότερον, καὶ τὸ κῆρος ἔχειν ὁφείλοντος τοῦ δευτέρου. ὅθεν καὶ διὰ τὴν εἰς τὸ ἐξῆς ἐπικράτειαν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα παρασημείωσις γραφεῖσα ἐν τε τῇ βασιλικῇ θέσει καὶ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἐκκλησίας κώδικι †.

*) In codice deletum.

CCCLXIX. 6901 (1392) iunius, ind. II.

De fundis monasterii Pantocratoris in monte Atho.

† Αντώνιος, ἐλέμφθεος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ῥώμης, καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης †.

† Τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπ' ἀγαθῶν γινομένας πράξεις ἐπικυροῦν τῶν ἀναγκαιοτάτων ἂν εἴη, οὕτω γὰρ ἂν οὐκ ἀνάγραπτοι μόνον αὐταὶ τοῖς μετὰ ταῦτα γίνοντο καὶ μνήμην εἰς αἰὲ τοῦ καλοῦ φέρουσαι τοῖς ταύτας κατωρθώκοσιν, ἀλλ' ἤδη καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν φιλαθέων ἴδοι τις ἐντεῦθεν πρὸς μίμησιν τούτων καὶ ζῆλον κενημένους, ἐξ ὧν πάντως ἐργασία τῶν Ἰσων γίνεται· εἰ γὰρ πρὸς πάσας ἀπλῶς τοῦτο λυσιτελές, πολλῇ μᾶλλον, ἐν αἷς δῆμος ὅλος ἀνδρῶν ἐκ βρέφους τῷ θεῷ καθιερωθέντων, ὧν τὸ σπουδαζόμενον βίος ἐπαινετός ἐκ πολιτείας μοναχικῆς καὶ ὁδός πρὸς ἀρετὴν καὶ ἀγώνισμα· ὧν οὐκ ἔξωθεν δῆπου καὶ ἡ νῦν ἡμῖν κατὰ σκοπὸν προκειμένη, ἔχουσα τὴν ἀρχὴν οὕτως· τῶν κατὰ τὸ "Ἁγιον" Ὄρος τὸν "Ἄθω ἐνασκουμένων τῇ σεβασμίᾳ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τῇ εἰς ὄνομα τιμωμένῃ τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπικεκλημένῃ τοῦ Παντοκράτορος δύο τινὲς ἐπιλεγέντες ἱερομόναχοι ἀνέφερον, εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα ἀναδραμόντες ἐνταῦθα, ὡς πρὸ καιροῦ τινος ἤτήσαντο παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος θεῖον καὶ σεπτὸν ἐπιχωρηθῆναι χρυσόβουλλον τῇ κατ' αὐτοὺς ἱερᾷ ταύτῃ καὶ σεβασμίᾳ μονῇ ἐπὶ τοῖς προσοῦσιν αὐτῇ κτήμασι καὶ ταῖς ὑποστάσεσιν ἀνθ' ὧν εἶχεν ἐπὶ τούτοις δικαιωμάτων, ἐν οἷς θεῖα καὶ σεπτὰ χρυσόβουλλα ἐπορίσατο τοῦ πατρὸς τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, τοῦ μακαρίτου καὶ αἰοδίμου, ἐπειδήπερ ταῦτα ἀπώλοντο πρὸ καιροῦ, ἐμπρησμοῦ ἐπισυμβάντος αὐτῇ· καὶ ἐπειδήπερ οὐχ εὖρον τὸν βασιλέα πρὸς ταῦτα καταπειθῆ, ἅτε στάθμη ὄντα τοῦ ὀρθοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης κανόνα, εἰ μὴ τὰ λεγόμενα μαρτυρίας ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἀποδείξεισαν, ἀπελθόντες ἔγγραφον ἐπόρισαντο μαρτυρίαν τοῦ τε ὁσιωτάτου Πρώτου τῶν κατὰ τὸ "Ἁγιον" Ὄρος τὸν "Ἄθω ἱερῶν καὶ σεβασμιῶν μονῶν, ἱερομονάχου κῆρ Ἰερεμίου, τοῦ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας καὶ ἱεράς Λαύρας, τιμιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Εὐθιμίου, τοῦ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας καὶ ἱεράς

μονῆς τοῦ Βατοπεδίου, τιμωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Θεοδοσίου, τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου καὶ καθηγουμένου τῆς τῶν Ἰβήρων μονῆς, κῆρ Μακαρίου, τοῦ καθηγουμένου τῆς τοῦ Χελανταρίου μονῆς, τιμωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Θεοδοσίου, καὶ τοῦ καθηγουμένου τῆς σεβασμίας βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου, τιμωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κῆρ Ἀρσενίου· καὶ αὐθις ἐπανελθόντες ἐνεφάνισαν ἀπὲρ ταύτην ταῖς οἰκιοχείροις αὐτῶν ὑπογραφαῖς πιστουμένην καὶ τὰς διαλαμβάνουσαν· ὅτι κατέχει ἡ ρηθεῖσα σεβασμία μονὴ ἐφ' οἷς ἄρα τὴν ἀρχὴν καὶ τὰ σεπτὰ ἐκεῖνα χρυσόβουλλα ἐπορίσατο, χωρίον τὸ λεγόμενον Μαρμάριον ἐν τῷ ποταμῷ τῷ Στρώμονι μετὰ τοῦ πόρου καὶ τῆς ἀλείας καὶ τῶν μυλοτοπιῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ ποταμοῦ, τὸ τε νησίον ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Ζαστρίου καὶ καταβαῖνον διὰ τοῦ παλαιοῦ πόρου καὶ διήκον εἰς τὰς Λιγέας, ἐνθα ὄριά εἰσι παλαιά, εἶτα κλῖνον ἀριστερὰ διαβαίνει πλησίον τοῦ φρέατος τοῦ Δραγότηζη, τὰ Χρυσοπολιτικά δίκαια ἐὼν δεξιὰ, καὶ κανταντᾶ ἕως τοῦ μεγάλου κρημνοῦ, εἶτα διασχίζον ἀπὸ τοῦ πόρου μέσον τὴν λίμνην ἀνέρχεται ἕως τοῦ συνόρου τοῦ Ὀστροζηνίκου, περιορίζον ἐντὸς τὴν τοῦμβαν ἐκείνην πᾶσαν ἔρχεται τὴν ὑπόρειαν κατ' ἰσότηρα [τοῦ πηγαιου ὕδατος τοῦ οὕτως ἐπιχωρίως λεγομένου Βομπλιτζοῦ, ἐκεῖθεν κατέρχεται πρὸς ῥύακα ξηρόν, εἶτα γαμματίζει πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον, καὶ διέρχεται τὸν ἐκεῖσε ῥύακα, ἀνέρχεται εἰς τὸ δίστρατον, καταβαίνει τὴν ὁδὸν τὴν βασιλικὴν πλησίον τῆς τοῦμβας, νεῦον ἀριστερὰ τὴν ἑτέραν ὁδὸν, κατερχόμενον διὰ τοῦ ἐκεῖσε ἀεννάου ὕδατος, ἐμπεριέχον καὶ τὴν τοῦμβαν αὐτὴν ἀνέρχεται τὴν ὁδὸν δεξιὰ, διαβαίνει τὴν Παλιοπραϊαν, ἀναβαίνει πρὸς τὴν ἐκεῖσε τῶν λίθων σωρείαν διὰ τῆς ὀφηλῆς τοῦμβας, καταντᾶ εἰς τὴν πηγὴν οὕτω λεγομένην Λιάμβρουκον, ἐκεῖθεν ἀνέρχεται τὴν βασιλικὴν ὁδὸν ἕως τοῦ συνόρου τοῦ Κοσμᾶ, περιορίζον πᾶσαν νομὴν τοῦ χωρίου τῆς Λοκουβικείας, διέρχεται τὴν τοῦ Ἰαννίκα τοῦμβαν κατὰ τὴν ἐκεῖσε τῶν λίθων σωρείαν, εἶτα κλίνει καὶ διέρχεται διὰ τῶν ἐκεῖσε τουμβῶν, ἐὼν ἀριστερὰ τὰ Χρυσοπολιτικά δίκαια· εἰσὶν ἐμπεριειλημμένα καὶ ἕτερα παλαιοχώρια, τὸ Παλαιὸν Πηγάδιον καὶ ἡ Λοκουβικεία μετὰ πάντων τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτῶν· εἰς τὴν Χρυσόπολιν μονόδριον εἰς ἕνομα τιμωμένον τῆς πανυπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος, οἰκήματα, ἀμπελωνας καὶ τὸ τζουμλαρεῖον· κατὰ τὸ Λυκόσχημα χωρίον ἡ

Βομπλιανή μετὰ τῶν δικαίων καὶ προνομίων αὐτοῦ, γῆν ἔμπεριέχον ἀπὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου ἕως τοῦ Ἡερμοποταμίου ἐν τῇ Χριστουπόλει μονῆριον εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς πανυπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένον τῆς Καμμουτζιωτίσσης, οἰκήματα, ἀμπέλια καὶ χωράφια· τὸ παλαιοχώριν, ὃ λέγεται Παπαργίκαια, μετὰ τῆς περιοχῆς καὶ νομῆς αὐτοῦ καὶ τῆς γῆς ἧς ἐξ ἀρχῆς κατέχει καὶ νέμεται· ἐν τῷ ποταμῷ τῷ Μέστιν τὸ εἰς τὴν Παπαργιανίαν βιβάριον· τὰ ἀφιερωθέντα ὕστερον παρὰ τοῦ μεγάλου πριμικηρίου ἐκείνου τῇ εἰρημένῃ μονῇ, ἧγουν τὸν ἐν τῷ λιμένι τῆς νήσου θάσου πύργον, τὸν ἀνεγερθέντα ἐκ βάρρων ὑπὲρ ἐκείνου ναόν, εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ἕτερον ναόν παλαιόν εἰς ὄνομα τιμώμενον τοῦ ἁγίου μου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος καὶ τροπαιοφόρου Ἰεωργίου· γῆν, ὅσην ὁ Μαρμαρολιμὴν περιέχει, ἀμπελώνας, κήπους καὶ ὕδρομύλωνας· ἑτέραν γῆν ἀπὸ τοῦ Ἑβραιοκάστρου μέχρι καὶ τοῦ Σιδηροκαυσίου, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτὸ τὸ προδαστεῖον ὅλον μέχρι καὶ τῆς ἁγίας Μαρίνης καὶ τοῦ ἀμπελίου τοῦ λεγομένου τοῦ Μπιληλῆ· εἰς τὴν Κακὴν Ῥάχιν μονῆριον εἰς ὄνομα τιμώμενον τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἱατρῶν Ἀναργύρων μετὰ τῶν ἀμπελίων, τῶν χωραφίων, ἐλαιῶν τε καὶ ἀμυγδαλῶν κατὰ τὴν τοποθεσίαν τὴν λεγομένην τῶν Κελαδηνῶν. ἦτινι δὴ μαρτυρία ἐγγράφῳ ἀρκεσθέντος τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, εἰς τέλος ἦκε τὸ παρὰ τῶν μοναχῶν αἰτηθὲν, καὶ θεῖον αὐτοῖς καὶ σεπτὸν ἐχορηγήθη χρυσόβουλλον παρ' αὐτοῦ, δι' οὗ δὴ προστάσσει καὶ διορίζεται, ὡς ἂν κατὰ τὴν ἐγγράφον μαρτυρίαν τῶν δηλωθέντων κατέχη καὶ νέμηται ἡ τοιαύτη σεβασμία μονὴ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ἅτινα καὶ μέχρι τοῦ νῦν κατέχουσα ἦν, ἐφ' οἷς τὰ τε εἰρημένα δικαιώματα εἶχε, καὶ τὰ σεπτὰ χρυσόβουλλα ἐπορίσατο, οὗ δὴ τὸ ἴσον ἐμφανίσαντες τῇ ἡμῶν μετριότητι, ἐδεήθησαν καὶ παρεκάλεσαν καὶ γράμματος σιγιλλιώδους τυχεῖν παρ' αὐτῆς· ἡ γὰρ μετριότης ἡμῶν συνήθως τὴν τούτων προσδεξαμένη δέησιν, διὰ τε λυσιτελεῖ τῆς κατ' αὐτοὺς ταύτης σεβασμίας μονῆς καὶ τὸν σκοπὸν, ὃς ἐν προσιμίῳς ἐρρέθη, ἐπεὶ καὶ ὁ κρατίστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ πρὸ ἡμῶν τὴν παράκλησιν αὐτῶν προσδεξάμενος, οἶά τις τοῦ καλοῦ καὶ κηδεμῶν καὶ φύλαξ καὶ προμηθεὺς, καὶ μάλιστα, ἐν οἷς ὁ θεὸς τιμᾶται καὶ θεραπεύεται, τὰ κατὰ γνώμην

αὐταῖς ἔφθη πεπληρωκῶς, ὡς ἂν μὴ ταῖς μεταβολαῖς τοῦ καιροῦ τῶν ἑαυτῆς ἢ μονῆ στερηθῆ, μὴ προσόντων αὐτῇ δικαιωμάτων, δηλούντων, τίνα τὰ προσκυρωθέντα ταύτῃ κτήματα, καὶ ἔποι καὶ ὄσα, παρακαλεῖται· καὶ αὕτη διὰ τοῦ παρόντος αὐτῆς σιγιλλιῶδους γράμματος, κατέχειν τὴν δηλωθεῖσαν ταύτην σεβασμίαν μονὴν τὰ δηλωθέντα πάντα αὐτῆς κτήματα καὶ τὰς ὑποστάσεις, τὰς τε πρότερον προσκυρωθείσας αὐτῇ παρὰ τε τοῦ μεγάλου στρατοπεδάρχου ἐκείνου, κῆρ Ἀλεξίου, καὶ ἄλλων τινῶν, ἀλλὰ διὲ καὶ τὰς ὕστερον τὰς παρὰ τοῦ μεγάλου πριμικηρίου ἐκείνου, μεθ' ὧν ἔχουσι δικαίων καὶ προνομίων, καὶ πάσης ἄλλης νομῆς αὐτῶν καὶ περιοχῆς κυρίως καὶ δεσποτικῶς, ἀναφαιρέτως καὶ ἀναποσπάστως, κατὰ τὴν περίληψιν καὶ ἰσχὸν τῶν παλαιγενῶν δικαιωμάτων ἐκείνων καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῖς θεῶν καὶ σεπτῶν χρυσοβούλλων, διαβάσαν ἐξ ἐκείνου μέχρι τοῦ νῦν ἀδιάσειστόν τε καὶ ἀπαράθραυστον, καὶ ἔτι κατὰ τὴν ἐπιχορηγηθεῖσαν ἀρτίως δύναμιν τοῦ θεοῦ καὶ σεπτοῦ χρυσοβούλλου τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου μου αὐτοκράτορος, καὶ παρὰ μηδενὸς τῶν ἀπάντων εὐρήσειν ἐπὶ τῇ κατοχῇ καὶ δεσποτείᾳ αὐτῶν τὴν τυχοῦσαν διενόχλησιν ἢ ἐπήρειαν. ταῦτα μὲν οὖν ὅτεω προβάντα τὸ κῆρος ἔξει καὶ βέβαιον, καὶ ἕκαστον τῶν προσόντων τῇ τοιαύτῃ μονῇ ἀδιάπτωτον αὐτῇ καὶ ἀναφαίρετον διατηρηθήσεται. ἐπεὶ δὲ ὁ μέγας στρατοπεδάρχης ἐκείνος καὶ ὁ τοῦτου ἀδελφός, τῇ τοιαύτῃ προσκυροῦντες μονῇ, ὄσα περ εἴρηται, τύπον ἐξέθεντο καὶ κανόνα τοῖς ἐνασκουμένοις αὐτῇ τοῖς τότε οὖσι καὶ τοῖς μετέπειτα, κοινοβιακῶς ζῆν καὶ τῆς πολιτείας ταύτης ἐξέχεσθαι καὶ τῆς τάξεως ἧς ὁ μέγας ἐν ἱεράρχαις Βασιλείως διωρίσατο τοῖς μοναχικῶς ζῆν ἐλομένοις, τοῦτον τὸν τύπον καὶ τὸν κανόνα διακρατεῖσθαι τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ παρακελεύεται καὶ ἢ μετριότης ἡμῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι καὶ μηδένα τῶν μοναχῶν ἐπ' ἀδείας ἔχειν ιδιόκτητόν τι καὶ ιδιόρρυθμόν κτήσασθαι ἐν αὐτῇ, ἀλλὰ πάντα εἶναι κοινὰ τὰ παρ' ἐκάστου διαπραττόμενα, καθὼς ἔστι τρόπος τοῖς μοναχοῖς· εἰ δέ τις τῶν ἐν αὐτῇ ἐκ μικροφυχίας τινὸς ἢ οἴασουδ' αἰτίας ἐθέλησει τῆς συνοδίας ταύτης ἀποσκιρτῆσαι, βαρέως ἔχων δῆθεν πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπιταγὴν, ἣν οἱ δίκην φωστῆρος διαλάμπαντες ἐπὶ γῆς θεοφόροι κατέρες ἐτυπώσαντο καὶ ἐξέθησαν, καὶ ἀναζητῆσαι τὸ ἴδιον, ὃ τὴν ἀρχὴν ἢ προσεκύρωσε τῇ μονῇ ἢ κατέχων εἰσῆλθεν εἰς αὐτήν, τοῦτον ἡμεῖς ἐπισχεπτόμενοι ψυχικῶς παραι-

νοῦμαι καὶ εἰσηγούμεθα, τὸν τοιοῦτον ἀπορρίψαι τυκτὸν καὶ μὴ παράδειγμα τοῖς ἄλλοις γενέσθαι κακόν, ἀλλ' ἐμμένειν τῇ τάξει καὶ τῇ τύπῃ τῆς μονῆς, μεμνημένον τοῦ ἐναπολειφθέντος ἐκείνου τῆς τιμίας τῶν μαρτύρων τεσσαρακοντάδος ἀσθενείᾳ φύσεως καὶ διὰ τοῦτο τῶν στεφάνων ἐκπεπωκότος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀνενοχλήτους καὶ ἀνεπηρεάστους εὐρίσκεισθαι τοὺς ἐνασκαυμένους αὐτῇ μοναχοῦς ἀπὸ τε τοῦ κατὰ καιρὸς εὐρισκόμενου Πρώτου καὶ ἄλλου παντός, ἅτε πατριαρχικῆς αἰσῆς τῆς κατ' αὐτοὺς ἱεράς ταύτης μονῆς, καὶ οὕτω διατελεῖν αὐτοὺς ἐφ' ἅπασι, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, ἕσοι ὑπὸ μοναστήρια τυγχάνουσι πατριαρχικά, κατὰ τε τὸ "Ἅγιον" Ὅρος τοῦτο καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις, ὥστε δὴ τὰ ἀφιερωθέντα καὶ προσκυρωθέντα τῇ μονῇ ταύτῃ κτήματα παρά τε τῶν κτητόρων ἐκείνων καὶ ἄλλου παντός ἀναπόσπαστα διαμένειν καὶ ἀναφαίρετα ἀπ' αὐτῆς καὶ μηδένα τινὰ τῶν ἀπάντων ἢ τῶν ἐξ αἵματος τῶν κτητόρων ἐκείνων ἢ ἄλλων τῶν ἔξωθεν πλεονέκτιν χεῖρα καὶ ἄρπαγα κινήσαι κατ' αὐτῶν βουλευθῆναι, καὶ βάρος φρικώδους ἀφορισμοῦ ἐκφωνοῦμεν ἐν ἁγίῳ πνεύματι. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλοιται τῇ δηλωθείσῃ σεβασμίᾳ βασιλικῇ καὶ πατριαρχικῇ μονῇ τῇ εἰς ὄνομα τιμωμένη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπικεκλημένη τοῦ Παντοκράτορος καὶ τὸ παρὸν σιγγιλιῶδες γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν, κατὰ μῆνα Ἰούνιον τῆς β' Ἰνδικτιῶνος τοῦ ς ἐνακασιοστοῦ α' ἔτους. ἐπεὶ δὲ εὐρίσκεται κατέχουσα ἢ τοιαύτη σεβασμία μονὴ καὶ ἐν τῇ Ἐλευθεροπόλει μονῆριον τοῦ Παντοκράτορος, οἰκῆματα, ἀμπέλια, χωράφια καὶ ὕδρομύλωνα, ἅπερ ὡς μαρτορηθέντα μετὰ τῶν ἄλλων ἦσαν ἐν τῇ σεπτῇ χρυσοβούλλῃ καταγραφόμενα, ἔλαθον δὲ, καὶ οὐκ ἐτέθησαν ἐν τῇ παρόντι σιγγιλιῃ ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ καὶ τὰ λοιπὰ καταγράφονται κτήματα, ὑφείλει καὶ ταῦτα τὰ ἐν τῇ Ἐλευθεροπόλει κατέχειν ἡ μονὴ κατὰ τὴν ῥηθείσαν ταύτην ἰσχὴν καὶ περίληψιν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ· Ἀντώνιος, ἐλέφ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης, καὶ ἀλικαρνευκὸς πατριάρχης †.

CCCCLXX. (6902—1394) 26. iunii. ind. II.

Georgius Archiepiscopus constituitur exarchus.

† Μηνί Ιουνίῳ, κς', ινδ. β', ἐδόθη ἐξάρχικῶς πρὸς τὸν ἐντιμώτατον χαρτοφύλακα τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Κίου, πρεσβύτερον κῦρ Γεώργιον τὸν Ἀπλημελέ, ἡ τοιαύτη ἀγιωτάτη ἀρχιεπισκοπή μετὰ πάντων ὧν ἔχει δικαίων καὶ προνομίων. διὰ τοῦτο ἐγένετο κἀνταῦθα ἡ παροῦσα παρασημείωσις †.

CCCCLXXI. 6902 (1394) iulio. ind. II.

Synodus dirimit controversiam hereditariam.

† Πεντάκιον πατριαρχικὸν εἰς τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Θεσσαλονίκης ἐξ ἀναφορᾶς Γεωργίου τοῦ Πρίγγιπος †.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Θεσσαλονίκης, ὑπέριμε καὶ ἐξαρχεπάσης Θεσσαλίας, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργέ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῆ σῆ ἱερότητι. ὁ ἀπὸ τῶν αὐτόθι Γεώργιος ὁ Πρίγγιψ, ἀναδραμὼν εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα, ἀνέφερεν, ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ἐκεῖνος ὁ τοῦ Πρίγγιπος, ἔτι τῷ βίῳ περιῶν, ἐπραΐκισε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα δις ἤδη καὶ τρίς πρὸς δεῦτερον καὶ τρίτον χωρήσασαν συνοικέσιον, συνεφώνησε δὲ καὶ αὐτῷ ὡς γνησίῳ υἱῷ δοῦναι χάριν προικὸς ἐν τῷ γαμικῷ αὐτοῦ συναλλάγματι ὑπέρυρα πολιτευόμενα ε' καὶ εἴδη τινά, ἀφ' ὧν ἔλαβε μὲν τὰ εἴδη, τῷ πατρὶ συνοικήσας μετὰ τοὺς γάμους ἐνιαυτὸν ἕνα, μέχρις οὗ καὶ τὸ ζῆν ἐξεμέτρησε· τὰ δὲ γε τριακόσια ὑπέρυρα οὐκ ἐφθάσε λαβεῖν δι' εὐ(γνω)μοσύνην τινὰ τὴν πρὸς τὸν πατέρα καὶ διὰ τὸ συνοικεῖν αὐτῷ καὶ ὄραν τὸν ἐνοῦσαν αὐτῷ ἔνδειαν. ἐκείνου τοίνυν ἀδιαθέτως τῷ χρεῶν λειτουργήσαντος καὶ μηδενὸς ἑτέρου περιλειφθέντος εἰς τὴν ἐκεῖνο περιουσίαν, εἰ μὴ ἀμπελίου τινός, ὅπερ ὑπὸ τῆς μάχης καὶ τῆς τῶν πραγμάτων ἀνωμαλίας ἐφθάρη μὲν καὶ πρὸς ἐρήμωσιν κατήνησε παντελῆ, καλλιεργήθη δὲ μετὰ τὴν εἰρήνην δι' οἰκειῶν ἐξόδων αὐτοῦ δι' Γεωργίου τοῦ Πρίγγιπος· τοῦ τοιαύτου τοίνυν ἀμπελίου μόνου εὕρισκομένου, ἀρίως ζητεῖ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐκ τούτου τὸ ἀνήκον αὐτῇ κληρονομικὸν δίκαιον. ἐζητήσεν οὖν περὶ τούτου συνοδικὴν διάκρισιν τῆς ἡμῶν μετριότητος, εἴπερ ἐστὶ

δίκαιον ἰκανωθῆναι πρῶτον ἐκ τοῦ τοιούτου ἀμπελίου τὴν μητέρα
 αὐτοῦ εἰς τὴν ἑαυτῆς προίκα, εἶτα λαβεῖν καὶ αὐτὸν τὰς εἰς αὐτὸ δὴ
 τὸ ἀμπελίον ἐξόδους αὐτοῦ, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ λόγῳ προικῶς συμφω-
 νηθέντα αὐτῷ τριακόσια ὑπέρπυρα παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς καὶ τότε
 λαμβάνειν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· διέγνωμεν τοίνυν πρὸς ταῦτα καὶ
 ἀπεφηγάμεθα γνώμη καὶ τῶν συνεδριαζόντων ἡμῖν ἱερωτάτων ἀρχι-
 ρέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Κορίνθου, τοῦ Ζηγκχίας καὶ
 τοῦ Μηδαίας, ὥστε, εἴπερ ἔχει οὕτως, ὡς ἀνέφεραν ὁ ῥηθεὶς Γεώργιος
 ὁ Πρίγγιψ, λαβεῖν μὲν κατὰ τὸ πρῶτον τὰς ἐξόδους αὐτοῦ τὰς ἐπι-
 σοστάσει καὶ βελτιώσει τοῦ ἀμπελίου καταβληθείσας παρ' ἑαυτοῦ, εἶτα
 λαβεῖν τὴν μητέρα αὐτοῦ πᾶσαν τὴν προίκα αὐτῆς κατὰ τὸ πάντῃ
 ἀκέραιον, ὀφείλουσαν συνεισνεγεῖσθαι, εἴτιπερ ἔχει ἐκ τε τῆς τοῦ ἀνδρός
 οὐσίας καὶ ἀπὸ τῶν προικῶν αὐτῆς πραγμάτων· πρῶτον γὰρ χρέος οὐσα
 ἢ τῆς μητρὸς· προῖξ ὀφείλει καὶ πρῶτως ἐκ τῆς τοῦ πατρὸς ἐκβλη-
 θῆναι περιουσίας, ἀπὸ δὲ γε τοῦ περιλειφθέντος ἢ ἰκανωθῆναι καὶ
 αὐτὸν δὴ τὸν Πρίγγιπα εἰς τὰ συμφωνηθέντα αὐτῷ παρὰ τοῦ ἰδίου
 πατρὸς τριακόσια ὑπέρπυρα καὶ οὕτω μερίζειν ἐξ ἴσου μετὰ τῆς ἀδελ-
 φῆς αὐτοῦ, εἴπερ τι περιλειφθεῖη, οὐδὲ γὰρ καταδικάζεται οὗτος, διὰ
 τὸ μὴ ἀκαιτῆσαι τὸν πατέρα τὰ τριακόσια ὑπέρπυρα, ζημιωθῆναι
 αὐτὰ, συνῶκει γὰρ αὐτῷ, καὶ μόνον ἤλπιζεν ἐν κατοχῇ γενέσθαι τῆς
 περιλειφθείσης αὐτῷ πάσης περιουσίας, καὶ ὅτι εἰς μόνος, ὡς ἀνέφερε,
 μετὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην παρηλθεν ἐνιαυτός, δι' ὃν οὐδαμῶς ἀπο-
 κλείεται μὴ λαβεῖν τὰ συμφωνηθέντα αὐτῷ λόγῳ προικῶς. ἢ γοῦν
 οὕτω τὰ περὶ τούτων πραχθήτω, ἢ εἴπερ ἀρέσει τοῦτο καὶ τῇ ἀδελφῇ
 τοῦ Πρίγγιπος, μετὰ τὸ λαβεῖν τὸν Πρίγγιπα τὰς εἰς σύστασιν τοῦ
 ἀμπελίου παρ' ἑαυτοῦ καταβληθείσας ἐξόδους, λαβεῖν δὲ καὶ τὴν
 αὐτῶν μητέρα τὴν προίκα αὐτῆς πᾶσαν, εἰσνεγεκάτωσαν ἕκαστον μέρος
 τῶν παίδων, εἴτιπερ ἔλαβον λόγῳ προικῶς παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ οὖν
 ἐκείνοις οὕτω μεριζέτωσαν ἐξ ἴσου καὶ τὴν ἐν τῷ τοῦ πατρὸς θανάτῳ
 εὑρεθείσαν πᾶσαν περιουσίαν, κατὰ τὴν (τῶν) φιλευσεβῶν νόμων περὶ
 τούτων διαταγῆν, εἴπερ οὖν οὕτως ἔχει καὶ τὸ πρᾶγμα, καθὼς ὁ
 Πρίγγιψ ἀνέφερε, πραχθήτω πάντως κατὰ τὴν συνοδικὴν διάγνωσιν
 καὶ ἀπόφασιν τῆς ἡμῶν μετριότητος· εἰ δὲ ἐστὶν ἑτέρως, γράψον
 ἡμῖν, ἵνα μάθωμεν περὶ τούτου, ἢ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς
 ἱερότητος. ὀφείλει δὲ λαβεῖν κατὰ τὸ πρῶτον καὶ εἴ τι ἔδωκεν ὁ

Πρίγγυψ εἰς χρέος πατρικὸν καὶ εἴ τι ἐξοδίσασεν ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς μνη-
μόβουνα ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἐκείνου, ἀπελύθη ἐν ἔτει ,5 ἐννα-
κασιοστῷ β' †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μὴνὶ Ιουλίῳ ἰνδ. β' †.

CCCLXXII. (6902—1394) augusto. ind. II.

*Patriarcha concessit metropolitae Maurovashiae, ut iura episcopalia exerceat
in Trínovo.*

† Προτροπῇ δοθείσα τῷ Μαυροβλαχίας ἀπερχο-
μένῳ εἰς τὸ Τρίναβον †.

† Ἐρώτατε μητροπολίτα Μαυροβλαχίας καὶ ὑπέριμε, ἐν ἀγίῳ
πνεύματι ἀγαπητὴ ἀδελφὴ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργίᾳ. ἡ
μετριότης ἡμῶν ἐκχωρεῖ καὶ ἄδειαν δίδωσί σου τῇ ἱερότητι, ὡς ἂν
ἐπειδὴ ἀπέρχῃ, θεοῦ βοήθεια, εἰς τὴν ἀγιωτάτην ἐκκλησίαν Τρίνοβου,
ἔχεις ἄδειαν διενεργεῖν ἐκείσε πάντα τὰ τῇ ἀρχιερωσύνῃ ἀνήκοντα
ἀκωλύτως καὶ ἀνεμποδίστως δίχα μόνῃς τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου
ἐγκαθιδρύσεως. ὁφείλεις τοιγαροῦν ἐπιλαβέσθαι τῆς ἀγιωτάτης ταύτης
ἐκκλησίας καὶ διδάσκειν τοὺς ἐν αὐτῇ εὕρισκομένους καὶ παραινεῖν
αὐτοῖς καὶ εἰσηγεῖσθαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν καὶ ὠφέλειαν ψυχι-
κὴν συντείνοντα, ὡς συνοδικῶς ἀποκαταστάς εἰς τοῦτο παρὰ τῆς ἡμῶν
μετριότητος. τοῦτου γὰρ χάριν ἀπολέλοιται τῇ ἱερότητί σου καὶ τὸ
παρὸν προτροπήριον γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος δι' ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς
τὸ μὴνὶ ἀγούστῳ ἰνδ. β' †.

CCCLXXIII. (6903—1394) octobri. ind. III.

*Hieromonacho Athanasio conferuntur iura patriarchalia in Monte Sancto et
in metropoli Serrarum.*

† Μηνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδ. γ' παρεδόθησαν ἐξάρχικῶς τὰ πατριαρ-
χικὰ δίκαια τὰ περὶ τὸ "Ἅγιον Ὄρος καὶ τὰ περὶ τὴν τῶν Σερρῶν
ἐνορίαν πρὸς τὸν τιμιώτατον ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικῶν κδρ
Ἀθανάσιον, καὶ παρσημειώθη ἐνταῦθα †.

CCCOLXXIV. (6903—1394) novembri. ind. III.

Promissio Gregorii hieromonachi.

† Ἐγὼ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἐλάχιστος Γρηγόριος τὴν παροῦσάν μου ὑπόσχεσιν ποιῶ, δι' ἧς καὶ λέγω, ὅτι ἂν φανῆ ποτε, ὅτι ἐξήλθον ἀπὸ τῆς Μονεμβασίας μετὰ τινος ἐγκλήματος, καὶ ἀρτίως μὲν ὑποκρύπτω αὐτῷ, ἵνα τύχω τοῦ πρεσβυτέρου βαθμοῦ, ὕστερον δὲ φανερωθῆ, ἵνα καθέρωμε. καὶ δι' ἀσφάλειαν ἐγένετο ἡ παροῦσά μου ὑπόσχεσις μὴ νίνοσεμβρίῳ ἰνδ. γ' †.

† Γρηγόριος ἱερομόναχος ἁγέργων ὑπέγραφα †.

CCCOLXXV. (6903—1390) martio. ind. III.

Decisio de Simuta quondam aulicorum.

† Μηνί μαρτίῳ ἰνδ. γ' ἐτάχθη ἔμπροσθεν τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, προκαθήμενου συνοδικῶς, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ἐάν εὑρεθῆ ὁ Σινάτης συμφειρούμενος πλέον τῆ πόρνη, ἢ συνεφθείρετο, δι' ἣν ἐσκανδαλιζέτο καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἢ ἄλλη τινὶ ἐταιρίδι, ἵνα χωρὶς λόγου καταδικάζηται παρὰ τοῦ παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότη, τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, καταδίκην, ὅσην ἂν διακρίνοι ἡ μεγάλη ἀγιωσύνη αὐτοῦ. καὶ δι' ἀσφάλειαν παρσημειώθη ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι †.

CCCOLXXVI. Sino anno.

Confessio monachi Pauli Tauris.

† Ἐξομολόγησις μοναχοῦ Παύλου τοῦ Τάγαρι ἡ ὁμολογία. Τοῦ Περδικῆ ὑπομνηματογράφου †.

† Ὁ μοναχὸς Παῦλος ὁ Τάγαρι μετὰ τὴν πολλὴν πλάνην ἐκείνην καὶ τὴν τοῦ πλείστοις μέρους τῆς γῆς ἀπάσης μακρὰν περιαγωγὴν καὶ τοὺς ἀμυθῆτους ἐκείνους καὶ ψυχοφθόρους πόνους καὶ κόπους, οὓς ἐπὶ κακῷ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς ὑπέστη διακενῆς, ἐπιδημήσας τῆ βασιλίδι τῶν πόλεων καὶ εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, ἀναδραμὼν, συνοδικῶς προκαθήμενον, τοιάνδε τινὰ τὴν ἐξομολόγησιν ἐποιήσατο, εἰπὼν ὡς ἐμοὶ μὲν ὑπῆρξε γονέων τυχεῖν εὐσεβῶν καὶ περὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν πολλὴν εὐλαβείαν κεκτη-

μένων, οὐ μικράν δὲ καὶ περὶ τοὺς τρόπους ἐχόντων τὴν ἐπιείκειαν εὐγενεῖς μὲν γὰρ ἐκ προγόνων ἀληθῶς ἦσαν, ἤμιστα δὲ μόνον καλεῖσθαι τοῦτο ἠναίχοντο, ἀλλὰ καὶ δι' ἔργων οἰκείων ἠέλιον τοιοῦτοι φαίνεσθαι. Ἰσασιν οἱ πλείστοι τῶν ἐνότων πατέρα τὸν ἡμῶν, οἱ μὲν ἴσως καὶ ὕψειν ἰδόντες, οἱ δὲ καὶ ἀκοῇ παραλαβόντες τὴν ἀνδρίαν ἐκείνου καὶ τὰ κατ' ἐχθρῶν Ῥωμαίοις πολλὰ κατορθώματα, οὐδὲ γὰρ τῶν εὐτελῶν τις ἐτύγχανεν ὄν, οὐδὲ τῶν μὴ πολλὴν παρρησίαν κεκτημένων καὶ διὰ ταῦτα κρύπτεσθαι ἀξιούτων, ἀλλὰ γνωριμώτατος ἀπάντων, μὴ μόνον οἰκέτης, ἀλλὰ καὶ φίλος τῷ βασιλεῖ καὶ δεσπότη, ἕως γὰρ εἶπεν, ὅτι καὶ τῶν καθ' αἷμα προσηκόντων ἐκείνῳ διὰ τὸ κῶδος καὶ τὴν ἐπιγαμβρίαν ἐγένετο, καὶ πολλῆς ἠξιώθη καὶ διὰ τοῦτο τιμῆς. ἐκ τοιούτου τοίνυν ἀνδρὸς καὶ τοσοῦτου ὁ ἄθλιος ἐγὼ γεννηθεὶς, οὐκ ἔγωγε πεντεκαιδέκατον γεγονὼς ἔτος, γονεῦσι πεισθεὶς, νόμῳ γάμου τῶν ἐξ εὐγενῶν τιμὴ γοναικὴ συνηρμόσθη· τοῦ χρόνου δὲ προϋόντος, ἐπεὶ ταύτην οὐ τῷ ἐμῷ συμβαίνουσαν εἶδον σκοπιῶ, οὐδ' αἰρουμένην πράττειν, ἄπερ ἠθέλον ἐγὼ, ἢ μᾶλλον εἶπεν, ἔργα γοναικός, οἷοπερ ἀνὴρ τιμάται, ἀλλὰ ταῖς ἰδίαις ὁρέξεσι στοιχεῖν θέλουσαν, κωλύσαι δὲ ταύτην οὐχ οἷός τε ἦν, τοῦτο αὐτὸς εἰδὼς, αὐτὴν μὲν εἶσα χαίρειν, εἰς δὲ τὴν Παλαιστίνην πορευθεὶς καὶ τῶν καθ' ἡσυχίαν τῷ Χριστῷ δουλεύοντων εὐρών τινα, τοῦτιμ φέρων ἐκδέδωκα ἑμαυτὸν, δουλεύειν αὐτῷ αἰρούμενος καὶ τοῖς παρ' ἐκείνου κελευσθεῖσιν ἀόκνως ὑπηρετεῖσθαι· παρ' ἐκείνου τοιγαροῦν κατὰ μοναχοῦς ἀποκαρεῖς καὶ τὸ ἅγιον ὑποδὸς σχῆμα, ὅπερ ἕστερον ὁ δυστυχῆς περιφρονῆσαι κακῶς ἐβουλεύσάμην, καὶ χρόνον ἄλιγον ἐκεῖσε διατρίψας εἰς τὴν Κωνσταντίνου Πόλιν ἔγνων ἐπανελθεῖν, καὶ μοναχὸς ἐνταῦθα συγγενέσι καὶ πολίταις ὀφθεὶς καὶ παρὰ πολλοῖς τοῦτου χάριν ἔπαινον κομισάμενος, ἐν ἐνὶ τόπῳ τέως καθῆσθαι διανοοῦμένην, ἔχων μὲν ἴσως τηρικαῦτα καὶ προαίρεσιν οὐ πόρρω τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς τῶν ἀναρέτων μερίδος βουλόμενος καὶ αὐτὸς εἶναι, ἕστερον δὲ κατὰ μικρὸν μεταβαλὼν καὶ πρὸς ὑπόκρισιν καὶ πανουργίαν τραπεῖς καὶ πρὸς κενὴν καὶ ματαίαν ἐπίδειξιν, δῆλον δὲ τοῦτο γέγονεν ἐκ τῶν ἔπειτά μοι συμβάντων. τέως δ' αἴτιον τῆς δευτέρας ἀποδημίας μοι καθέστηκε τὸ νῦν ῥηθηζόμενον· εἰκόνα γὰρ τινα θεῖαν εὐρών καὶ θαυματουργὸν αὐτὴν εἶναι τοῖς πᾶσιν ἀνακηρύξας, πόρον τινα ζωῆς δι' αὐτῆς συγγαίρειν διανοήθη· νεωκῆρος δὲ αἰτῆς ἀποκαταστάς καὶ τινα

τῶν μὴ προσηκόντων πρὸς ἐπίδειξιν ματαιῶν ποιηθῆναι, ὃ τοῖς ἡμῶν
 συγγενεῖσιν ἕβρεις καὶ ἀτιμία τοῦ γένους ἐκρίθη καὶ ἄναιδος, καὶ τὸν
 μὲν πατριάρχην (Κάλλιστος δὲ ὁ ἀγιώτατος ἦν) οὐκ ἕδυνήθησαν
 παῖται τὴν εἰκόνα ἀφελεῖν ἀπ' ἐμοῦ, μὴ δίκαιον τοῦτο κρίναντα· ὡς
 δὲ εἰς τὴν Σερβίαν ἀπεδημησεν ἐκεῖνος, τὸν ἱερομόναχον ἐκαῖνον
 Δωρόθεον, δίκαια καταλειφθέντα ἐν τῇ πατριαρχείῳ, τηνικαῦτα κατ'
 ἐμοῦ κινηθῆναι παρεσκεύασαν, καὶ ἀνήκεστά με παθεῖν ἠπειλήσαν, εἰ
 μὴ παρ' ἐκεῖνον ἢ ἡμετέρα εἰκὼν γένηται· ἀφαιρηθεὶς οὖν τὴν εἰκόνα
 παρ' ἐκείνου εἰς μῆνιν καὶ ὀργὴν ἐκινήθην, καὶ μὴ ἔχων, ὅ τι καὶ
 δράσαιμι, εἰς Παλαιστίνην αὐθις ἐπιδημῶν ἐκρίνα, καὶ δὴ καταλαβὼν
 τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τῷ πατριάρχῃ (Λάζαρος οὗτος ἦν) ἐπὶ τινα
 συγγενῶς χρόνον καὶ ἀγαπηθεὶς παρ' αὐτοῦ ἕνα καὶ παιδῶν ὁ γνη-
 σιώτατος, ἔπειτα καὶ εἰς τὸν τοῦ διακόνου παρ' αὐτοῦ προβιβαζόμενος
 βαθμὸν ὡς δὲ ἐκεῖνος μὲν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἐπανήλθε μετὰ
 τὸν θωγμὸν καὶ τὰς ἀπείρους πληγὰς, ὡς παρὰ τῶν αἰθέων ὑπέστη,
 ὁ δὲ Δαμιανὸς, ἔχων καὶ τὴν τοῦ Ἀλεξανδρείας ῥοπήν τε καὶ συμμα-
 χίαν, τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπεδήμησε, καὶ πᾶν κακὸν ἐτεχναίετο κατ'
 ἐμοῦ, ἵνα με θανατώσας τῆς ἐκκλησίας ἐπικρατῆς γένηται, τὸν φθό-
 νον ἔγωγε καὶ τὸν δόλον τὸν κατ' ἐμοῦ πληροφορηθεὶς καὶ δειλεία
 συσχεθεὶς εἰς Ἀντιόχειαν ὤρμησα, καὶ τῷ μακαρίτῃ πατριάρχῃ Ἀν-
 τιόχειας, κὺρ Μιχαὴλ, συγγενῶς καὶ φίλος αὐτῷ χρηματίας παρ'
 ἐκείνου τὴν τοῦ πρεσβυτέρου δέχομαι χειροτονίαν· ἦν ἂν οἶν μοι μα-
 κάριον μέχρι τούτου στήναι τοῦ σχήματος καὶ μὴ πλείονος ἐφίεσθαι
 τιμῆς, ἀλλὰ ταύτην φιλάττειν ὁπόση δύναμις; ὁ γὰρ πολλάκις καὶ
 ἄκων τις καταδεχόμενος παρετόρη, τίς ἂν γένοιτο ὁ πρὸς τοῦτο τὴν
 ὀρμὴν ἔχων διὰ παντὸς κητήσασθαι; ἐπεὶ δὲ, ὡς εἴρηται, πρεσβύτερος
 ἐγενόμην καὶ ἔξαρχος ἀπεκατέστην παρ' αὐτοῦ καὶ δίκαια πάντων
 τῶν τῷ θρόνῳ ἐκείνῳ καὶ τῇ ἐνορίᾳ ἀνηκόντων, εὐθὺς μετὰ τὸ φασμίον
 εἰσῆλθεν εἰς ἐμὲ ὁ σατανᾶς, καὶ οὐδὲν ἦν αἰθέμιτον καὶ παράνομον,
 ὃ μὴ ἐκπληροῦν ἠνάγκασεν αἰτχροκερδείας ἕνεκα· κατεπατίετο μὲν
 οὖν παρ' ἐμοῦ ἢ τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐνορία, ἐπίσκοποι τῶν
 οἰκείων ἐπισκοπῶν ἐξωθοῦντο, μηδὲν ἐργαζάμενοι κακόν, καὶ ἀνε' αὐ-
 τῶν εἰσῆγοντο ἕτεροι ἀνάγωγοι καὶ ἐπίρρυτοι, χρήματα διδόντες καὶ
 ἀρχιερωσύνην παρὰ πρεσβυτέρου λαμβάνοντες· ἐξέμηνε δὲ μοι τὴν
 φυγὴν καὶ πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπιθυμίαν καὶ τὰ μέγιστα μοι πρὸς τὴν

τοιαύτην κακίαν συνήρατο καὶ τινος τῶν μητροπολιτῶν τελευτήσαν-
 τος ἀλλαγῆ, ἣν ἐκείσε εὐρῶν καὶ ἀναξίως περιβαλλόμενος πατριάρχην
 ἑαυτὸν Ἱεροσολύμων ἀπεκάλου, καὶ χειροτονίας μητροπολιτῶν καὶ
 ἐπισκόπων ἀνυποστόλως ἐποίουν, ἱερεὺς δὴθεν ὦν αὐτός. τοῦ τοί-
 νου παρ' ἐμοὶ ἢ ἐκκλησιαστικῆ ἢ κανονικῆ νομοθεσία ἢ θείων θε-
 σμῶν παρακάλουσι, ἕκαστον μένειν ἐν οἷς ὅροις ἐτάχθη διαγορευού-
 σα; οὔτε ἠκούετο ἐν ἡμῖν, οὔτε ἐπράττετο· οὐδὲ γὰρ ὁ ἄξιος ἐμοὶ
 καὶ ἀρμόδιος τῶν ἄλλων ἐνομίζετο προτιμότερος, ἀλλ' ὁ πλείω κατα-
 βαλλόμενος χρήματα, κἂν ὕσων ἦν πλήρης κακῶν, κἂν ὄσσην ἀνομίαν
 ἐπλοῦτα, καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα ἀναξιώτατος, οὗτος ἐμοὶ ἰκανώτατος
 ἀπάντων καὶ ἱερώτατος. εἰ ποῦ δὲ τις ἐπίσκοπος παρὰ τῶν πατριαρ-
 χῶν τινος γεγονώς, τοῦτον ὡς δεξάμενον τὴν χειροτονίαν ἢ τοῦ θρό-
 νου κατεβίβαζον, ὡς ἐκείνον δυσχεράναντα τὴν ἐμὴν τυραννίδα, χρή-
 μασιν ἐξωνήσασθαι τὴν ἑαυτοῦ τιμὴν, ἢ πρὸς τὸν τοῦ τόπου ἀμνηρᾶν
 διαβάλλον αὐτὸν κακῶς διετίθουν, ὡς ἀναγκασθέντα τὴν οὐσίαν δίχα
 διελεῖν καὶ τῆς μιᾶς μερίδος ποιῆσαι κύριον. τίς οὖν ἀριθμῆσαι δυ-
 νηθεῖη τὰς τῶν ἱερέων χειροτονίας τὰς παρ' ἐμοῦ γεγονυίας ἀθέσμως
 καὶ ἀκανονίστως, μόνον ἐν' ἀργύριον προσπορίσωμαι; ὁ γὰρ ἔρωσ τῶν
 χρημάτων ὁ κατασχών μου τὴν ψυχὴν καὶ ἡ τοῦ πλοῦτου ἐπιθυμία
 πᾶν κακὸν ἐνεργεῖν ἀνέπεισεν· τίς μὲν γὰρ ἐκεῖ κανόνων φυλακὴ καὶ
 συντήρησις, τίς δὲ βίου ἐξέτασις, ἄξιον εἶναι τὸν χειροτονοῦμενον κρί-
 νουσα; ἀλλ' ἐκείνος ἄξιος ἐνομίζετο ὁ τὸ πλεῖον ἢ δοῦς ἢ δοῦναι
 ἐπαγγειλάμενος· οὕτω δὲ ἀπλήστως ἔχων εἰς τοῦτο καὶ τὴν οἰκου-
 μένην πᾶσαν διαδραμεῖν θέμενος εἰς νοῦν, ὡς ἂν μοι καὶ πλείω προ-
 γένηται χρήματα, πρὸς τὰ τῶν Ἱερῶν ὄρια γίνομαι. ἐκείθεν τοί-
 νον ὀρμήσας πρὸς τὴν μεγάλην Ἰβηρίαν ἀπῆλθον, ἐν ἣ τρεῖς ἄνδρας
 περὶ βασιλείας εὐρῶν φιλονεικούντας, ἕκαστου τὴν ἀρχὴν πρὸς αὐτὸν ἀγα-
 γέσθαι σπουδάζοντος, κριτῆς αὐτὸς αὐτοχειροτόνητος ἑμαυτὸν αὐτοῖς
 καθίζω, οἳ με καὶ δικαιοσύνης ἀντιποιεῖσθαι νομίσαντες καὶ ἰκανώ-
 τατον μόνον τὴν ἔριν αὐτῶν διαλύσαι, παρεκάλουν δικαίας ἐκφῆναι
 τὰς περὶ τοῦ προσήκοντος μάλιστα φήρους· ἐγὼ δὲ καιρὸν χρηματι-
 σμοῦ τοῦτον εἶναι κρίνας καὶ πλείονος πρόξενον εὐπορίας, τὸν μὲν
 ἄξιον καὶ ἰκανὸν ὕντα πρὸς τοιαύτην ἀρχὴν παρῆσθαι, ὅπως δὲ τοῦ
 πλείονά μοι παρασχεῖν ἐπαγγειλαμένου χρήματα γίνομαι, καὶ τοῦτον
 βασιλέα ποιήσας πλοῦτον οὐκ ὀλίγον ἐκείθεν λαβὼν ὑποστρέψαι πά-

λιν ἐκεῖθεν ἐνεθυμήθην, οὐκ ἀγενοίς τις, οὐδὲ φαίλους, ὡς ἔγωγε
 οἶμαι, φέρων ἐν ἑμαυτῷ λογισμούς, τὴν μεγάλην γὰρ πόλιν καταλα-
 βεῖν διανοοῦμένην καὶ μετάνοιαν ἐξαιτήσασθαι παρὰ τῶν τῆς φυχῆς
 καλῶς εἰδόντων ἐξιάσθαι τὰ τραύματα καὶ κενῶσαι τῶν συναχθέντων
 μοι χρημάτων τὰ μὲν, ὡς δόξει τῷ βασιλεῖ, τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἕνεκα,
 τὰ δὲ καὶ εἰς τοὺς τῆς πόλεως πένητας· τούτους ἐν τῇ φυχῇ περιφέροντός
 μου τοὺς λογισμούς κέμπεται πρὸς με παρὰ πατριάρχου Ἀντιοχείας
 ὁ τὸν πρῶτον θρόνον ἐπέχων τῶν ὑπ' αὐτὸν μητροπόλεων, ὁ Τύρου
 φημί καὶ Σιδῶνος, προτραπείς παρ' αὐτοῦ ἢ κωλύσαι με, μὴ ταῦτα
 πράττειν, εἰ δύναιτο, ἢ καὶ ἐπίσκοπόν με Ταυρεζίου χειροτονῆσαι, ὡς
 ἂν ἴσως γε τογχανῶσιν εὐλογίας τὰ παρ' ἐμοῦ πραττόμενα· ἐπίσκοπος
 τοίνυν ἐντεῦθεν Ταυρεζίου, ὡς μὴ ὄφελον, καθίσταμαι παρ' αὐτοῦ,
 καταλαβεῖν τὰ ἐνταῦθα διακονούμενος· ἀφαμένων δὲ ἡμῶν τῆς ἐνταῦθα
 φερούσης καὶ γενομένων πρὸς τὰ τῆς Τραπεζοῦδος μέρη, προσελθόντων
 μοι τις μοναχὸς γράμματα ἐγχειρίζει τοῦ πατριάρχου, κθρ Φιλοθέου,
 καὶ ταῦτ' ἀναγνοὺς, ἐπεὶ εὔρον κατὰ τοῦ μητροπολίτου Τύρου πολλὰ
 διαγορευόντα καὶ τοῦ ἀντιχριστοῦ πρόδρομον τοῦτον ἀποκαλοῦντα,
 τὸν δὲ γε ὁπαδὸν αὐτοῦ τὸν παράνομον Τάγαρην, ἐμὲ δὴ λέγοντα,
 δεδεμένον ὡς αὐτὸν πέμπειν ἀξιοῦντα τὸν δυνάμενον τοῦτο ποιεῖν.
 τοῦτο μὲν λυπηθεὶς πρὸς τὸν πατριάρχην, τοῦτο δὲ καὶ φοβηθεὶς τὴν
 καθ' ἡμῶν ὀργὴν αὐτοῦ, εἰς Ῥώμην ἀποδημῆσαι πρὸς τὸν πάπαν
 ἀναγκαῖον καὶ λυσιτελοῦν ἠγγασάμην, ὡς ἂν παρ' ἐκείνον γενόμενος
 καὶ τῆς παρ' ἐκείνον τιμῆς καὶ εὐλογίας τοχῶν, μηδένα τὸν πράξει
 κατ' ἐμοῦ δυνάμενον ἔχω· περαιωθεὶς τοίνυν πρὸς τὴν Ἀτταρίαν καὶ
 τῷ ἐκείσε ἄρχοντι μαργαρίτας ἕνδεκα δῶρον προσαγαγὼν πολυτίμους,
 οὓς ἐγὼ πολλῶν ἠγησάμην, ὄδηγούς καὶ φύλακας καὶ βοηθοὺς ἐζή-
 τησα παρ' αὐτοῦ, ὡς ἂν πρὸς τὰ μέρη τῶν Οὐγγρῶν διαβῆναι θνηθῶ
 ἀσφαλῶς τε καὶ ἀκινδύνως· λαβὼν οὖν οὐκ ὀλίγους, τῆς ἐπὶ Ῥώμης
 ἠψάμην. γενομένου δὲ πρὸς τὰ τῶν Οὐγγρῶν μέρη, μετὰ μολὸς με
 εἰσῆλθε τῶν πραττομένων, κίνδυνον γὰρ ἀληθῶς ἔντα φυχῆς τὸ πρᾶγμα
 καὶ αὐτὸς οὐκ ἠγνόουν, ὅμως δ' οὐκ ἔχων ὑποστρέφειν ἐκεῖθεν, μέσσω
 τῶν δυσχερῶν καταστάς, οὐδ' ὅ τι καὶ πράξαιμι, πρὸς μὲν γὰρ τὰ τῶν
 Ἀτταρίων αὐθις ἀνακάμψαι παντάπασιν ἀπηγόρευται, τοὺς δυσχερεῖς
 κινδύνους καὶ θανατηφόρους τῆς ὁδοῦ ἐκείνης, οὓς ὑπέστην, φοβούμενος,
 τὰ δὲ μὴ τὴν Ῥώμην καταλαβεῖν οὐκ ἀκίνδυνον συνορῶν ἅμα τῷ ἅπασι πρὸς

τὸν πάπαν ἀπέρχεσθαι πρὸς πάντας ὁμολογῆσαντι, ἔκων ἄκων τέως τὴν Ῥώμην ἔφθασα, τῷ δὲ πάπᾳ προσελθὼν καὶ ὁμολογίαν αὐτῷ δοῦς καὶ πιστὴν τοῖς αὐτοῦ δόγμασιν ἐμμένειν, εὐλογίας τε ἔτυχον παρ' αὐτοῦ καὶ τιμῆς, καὶ Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης κατωνομάσθην, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ δεύτερος πάπας ἐκλήθην· ζητήσας δὲ καὶ τὰ τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ἀνήκοντα καὶ πάντα λαβὼν, σχῆμά τε εὐθύς ἤμειψα, καὶ ἀντὶ μοναχικῆς στολῆς λαμπρὰς ἐσθῆτας ἠμφιασάμην, λίθοις καὶ μαργάραις κεκοσμημένους, ἀλλὰ καὶ κρέα παντοῖα ἡσθιον ἀδεῶς, καὶ φίλος μὲν Λατίνοις ἐφαινόμην, ἐχθρὸς δὲ τῶν ὀρθῶν δογμάτων καὶ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, πορνείας δὲ (ὁ θεὸς οἶδεν, οὐ ψεύδομαι) καὶ τερατείων καὶ μαγγανείων ἢ γοητειῶν ἑραστῆς παρὰ πάντα μου τὸν τῆς ζωῆς χρόνον οὐκ ἐγενόμην, εἰ καὶ τινες συκοφάνται κατ' ἐμοῦ ταυτὰ συνέγραψάν τε καὶ διεφήμισαν· εἰ δὲ καὶ τοιοῦτον ἦν, καὶ τοῦτο ἐξωμολογησάμην ἂν μετὰ ἀληθείας, ἐπεὶ οὐδὲ ὡς ἀνθρώποις προσέχω τὸν νοῦν, ἀλλ' ὡς αὐτῷ τῷ Χριστῷ καὶ τοῖς ἀποστόλοις, καὶ οὐδὲ πειράσαι βουλόμενος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν μήποτε οὕτω φρενῶν ἐκστάλην) ἀλλὰ τῶν ἐπταισμένων καθαρῶς τὴν συγχώρησιν λαβεῖν, μήπως ὁ θάνατος ἐπελθὼν ὅσον οὐκῶ (καὶ γὰρ καὶ τὸ γῆρας ἐλαύνει πρὸς τὸ πέρας τῆς ἐνταῦθα ζωῆς) τῷ αἰωνίῳ κυρὶ ἐκείνῳ μετὰ τῶν δαιμόνων βασανίζεσθαι ἀτελεύτητα παραπέμψῃ με. ταῦτα πάντα οὕτως εἰπόντα καὶ πάντων ἀκοούτων, ἐξωμολογησάμενος ἐν τῷ τέλει τῶν εἰρημένων καὶ τῆνδε προσέθετο τὴν ὁμολογίαν· πιστεύω εἰς πατέρα, υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, τὴν ἀγίαν τριάδα καὶ ὁμοούσιον καὶ ἀδιαιρετον, πατέρα ἀγέννητον, πνεῦμα ἐκ τοῦ πατρὸς μὲν ἐκπορευόμενον, ἐν οὐκ ἀναπαυόμενον καὶ διαδιδόμενον· πρὸς τούτοις πιστεύω καὶ ὁμολογῶ τοῦ σωτῆρος τὴν ἕνσαρκα οἰκονομίαν· προσδοκῶ ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν, ἐκδέχομαι κρίσιν, κόλασίν τε καὶ τῶν πεπραγμένων ἀνταπόδοσιν, στέργω τὰς ἀγίας καὶ οἰκουμενικὰς ἐπὶ συνόδους, καὶ ἀποβάλλομαι, οὐς ἀπεβάλοντο, καὶ ἀναθεματίζω πᾶσαν αἵρεσιν καὶ αὐτὴν τὴν τῶν Λατίνων καινοτομίαν καὶ προσθήκην ἐν τῷ ἱερῷ συμβόλιῳ καὶ αἵρεσιν καὶ τὰ τούτων ἔθιμα πάντα· προσέρχομαι δὲ Χριστοῦ χάριτι τῇ καθολικῇ καὶ ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ, ἧς νῦν προστάτης ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης, κῆρ Ἀντώνιος, καὶ πιστεύω, ὡς αὐτὸς πιστεύει καὶ ἡ ὑπ' αὐτὸν σύνοδος καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος, κῆρ Μανουὴλ ὁ Παλαιολόγος, ὁ γοῦν παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰ-

κουμενικός πατριάρχης, ἐκ πρώτης μὲν ἔδεδετο τοῦτον, συναθροισθῆ-
 ναι δὲ τὴν ἱεράν σύνοδον τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων
 παρεκαλέσατο καὶ τὸ δόξαν καλὸν ἐπ' αὐτῷ προβῆναι· συναθροισθεί-
 σης οὖν τῆς θείας καὶ ἱεράς συνόδου πάλιν μέσον τούτων πάντων
 στάς τὰ αὐτὰ τοῖς προτέροις εἶρηκε· πάλιν οὖν ἔδοξε καλὸν τῇ ἱερά
 συνόδῳ καὶ δευτέραν συναθροισθῆναι σύνοδον καὶ μέσον τοῦτον στάντα
 καὶ πάντα κατὰ μέρος ἐξομολογησαμένου, τότε παρ' αὐτῶν καὶ τὴν
 τῶν ἀμαρτημάτων συγχώρησιν λήφεται· παρακλήσεως οὖν πανδήμου
 τελεσθείσης, πάντων δεηθέντων τοῦ θεοῦ ἄφειν τῶν ἡμαρτημένων
 αἰτοῖς δωρηθῆναι, αὐτὸς καὶ αὐθις μέσον στάς, πάντων ὁρώντων αὐ-
 τὸν καὶ ἀκουόντων, τὰ αὐτὰ καὶ πάλιν ἐξείπε, καὶ τοῖς πᾶσι θῆλα
 πεποίηκεν, ὡς καὶ πρότερον. ὁ γοῦν παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ
 ὀικουμενικός πατριάρχης, σὺν τῇ περὶ αὐτὸν θείᾳ καὶ ἱερά συνόδῳ
 τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων ἴρισε καὶ ἀπεφύνατο

Reliqua desunt.

CCCCLXXVII. Sino anno.

Patriarchae litterae ad Mersum de eius matrimonio.

† Περιπόθητε ἐξάδελφε τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου μου ἀποκρά-
 τορος, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ υἱὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, εὐγενέ-
 στατε, ἐνδοξότατε κῆρ Μήρξε· χάριν, εἰρήνην, ἔλεος, ὑγίαν φυγῆς
 καὶ σώματος καὶ ἄλλο πᾶν ἀγαθὸν ὁμοῦ καὶ σωτήριον ἐπεύχεται τῇ
 εὐγενείᾳ σου ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ θεοῦ παντοκράτορος. ὁ τιμιώτα-
 τος ἐν μοναχοῖς, κῆρ Ἀθανάσιος, καταλαβὼν ἐνταῦθα, ἀνέφερεν εἰς
 τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν θείαν καὶ ἱεράν καὶ μεγάλην σύνοδον,
 ἧσα ἀνέθηκεν αὐτῷ ἡ εὐγένειά σας περὶ τοῦ συνοικεσίου σας· τὸ
 μὲν οὖν πρᾶγμα βαρὺ ἔδοξεν εἰς ἡμᾶς καὶ ἀσύνητες, ἐκωλύετο γὰρ
 διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν βαθμῶν· ἐπεὶ δὲ ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς ὁ κῆρ
 Ἀθανάσιος καὶ ἄλλοι καλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅτι διὰ τὸν προφανῆ
 κίνδυνον τὸν ἐρχόμενον εἰς τοὺς αὐτόθι χριστιανοὺς καὶ εἰς τὰς πε-
 ριλειφθείσας αὐτόθι χώρας ἠναγκάσθητε καὶ ἐβιάσθητε δὲ παρά τοῦ
 μεγάλου ἀμηνᾶ καὶ ἐποιήσατε τοῦτο, ὅπερ καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν
 ὁ Ἀχριδῶν συνεκατέβη καὶ συνεχώρησεν καὶ εὐλόγησεν αὐτόθι, ἡγη-
 σάμενος τοῦτο γενέσθαι ἢ ἀφρανισθῆναι τοσοῦτον πλήθος χριστιανῶν
 καὶ κινδυνεῦσαι, ὅπερ αὐτὸς ἐποίησε διὰ τὰς τοιαύτας ἀπαραιτήτους

ἀνάγκας, ὡς οἶδε καὶ διεκρίναν ἢ γινώσκῃς αὐτοῦ ἐπὶ κοινῇ συμφέροντι τῶν χριστιανῶν, ἡμεῖς οὔτε ἀνακρίνομεν, οὔτε καταλόβομεν, ἐν μόνον λέγομεν, ὅτι, ἐπειδὴ ζητεῖς καὶ ἀφ' ἡμῶν διάκρισιν καὶ εὐχὴν, ἵνα σπουδάζῃς αἰεὶ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς σου, καὶ παρακαλῆς τὸν θεόν, ἵνα τύχῃς παρ' αὐτοῦ βοήθειας, καὶ προζόφῃς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ σπουδάζῃς καὶ βλέπῃς συνεχῶς πνευματικούς πατέρας, καὶ ποιῆτε ἐλεημοσύνην εἰς πτωχὰ, καὶ ἐξαγοράζῃτε αἰχμάλωτα, καὶ ἐλευθερεῖτε αὐτὰ· οὕτω γὰρ ποιῶντες μετὰ τῆς παρούσης ὕμιν αὐθεντείας κληρονομήσητε καὶ τὴν τῶν οὐρανῶν αἰώνιον βασιλείαν. πληροφορήθητε δὲ, ὅτι καὶ ὁ κράτιστος καὶ ἅγιός μου αὐτοκράτωρ καὶ βασιλεὺς καὶ ἡ κράτιστη καὶ ἅγια μου δέσποινα πολλὰ ἠγωνίσαντο ὑπὲρ τῆς δουλείας σας, καθὼς μέλλετε μαθεῖν ἀκριβῶς παρὰ τοῦ κϋρ Ἀθανασίου, διὰ τοῦτο καὶ ὑφείλετε αὐτοῖς εὐχαριστεῖν. ἡ χάρις τοῦ θεοῦ διατηρήσαι τὴν εὐγένειάν σας ἄνοσον, εὐθύμον, ὑγιᾶ καὶ ἀνωτέραν παντὸς ἀνιάρου συναντήματος †.

CCCCLXXVIII. (6903—1394) 8. decembris. ind. III.

Episcopus Methones accusatus indices eligere iubetur.

† Πιττάκιον πατριαρχικὸν εἰς τὸν Μεθώνης †.

I. Θεοφιλέστατε ἐπίσκοπε Μεθώνης· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ θεοφιλίᾳ σου. ἡ ἔγγραφός σου ἀναφορὰ διεκομίσθη τῇ ἡμῶν μετριότητι, καὶ ἐγνωρίσαμεν ἐξ αὐτῆς περὶ ὧν ἔγραφες καὶ ἀνέφερες, μετ' ὀλίγον δὲ ἐδεξάμεθα καὶ τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Λακεδαιμονίας, τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Μονεμβασίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἀδελφῶν τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτουργῶν, κοινὴν ἔγγραφον ἀναφορὰν, δι' ἧς ἀνέφερον, ὅπως τε συνήχθησαν μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἕκαστος ἐπισκόπων κατὰ τὴν συνοδικὴν παρακέλευσιν καὶ ἀνάθεσιν, καὶ ἐμήνοσάν σοι καὶ μίαν καὶ δύο καὶ τρεῖς, ἵνα ἀπαντήσῃς τοῖς κατηγοροῖς σου, καὶ ἀπολογήσῃς ἔμπροσθεν αὐτῶν περὶ τῶν λαληθέντων κατὰ σοῦ ἐγκλημάτων, ἵνα ἐξετασθῶσιν ἅπαντα, σοῦ παρόντος, ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν συνοδικὴν παρακέλευσιν, σὺ δὲ οὐδὲ ἄλλως ἠθέλησας ἀπαντῆσαι καὶ ἀποδύσασθαι τὰ ἐγκλήματα, διὸ καὶ ἀναγκασθέντες ἠγγησάν σε πάσης ἀρχιερατικῆς ὑπηρεσίας τὰ τριαυτὰ οὖν γράμματα τῶν ῥηθέντων ἀρχιερέων, ἀλλὰ ὅθι καὶ τὰ σὰ συνοδικῶς ἀνεγνώσθησαν· κοινῇ τοίνυν συνδιασκεψάμε-

νοι τὰ περὶ τούτων, γνώμη καὶ τῶν συναδριαζόντων ἡμῖν ἱερωτάτων
 ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τοῦ Κοζίκου, τοῦ Κοτσιαίου, τοῦ Μηδαίας
 καὶ τοῦ Γάννου καὶ διὰ γνώμης τοῦ Νικομηθείας, ἐπεὶ εὐρωμεν τὴν
 παρὰ τῶν ρηθέντων ἀρχιερέων κατὰ σοῦ ἐκφωνηθεῖσαν ἀργίαν, οὐχ
 ὡς ἔδει καὶ καθὼς ἀντετέθησαν συνοδικῶς προβάσαν, οὐδὲ γὰρ ἐξῆν
 αὐτοῖς τὸ τοχὸν ἀποφθῆναι κατὰ σοῦ, ἐξέτασιν γὰρ αὐτοῖς ἐπετραπή
 τῶν κατὰ σοῦ ἐγκλημάτων μόνον ποιῆσαι, οὐ μὴν τιμωρίαν φευγοδι-
 κίας ἢ τὴν τοχούσαν ἀπόφασιν ποιήσασθαι περὶ τούτου, ἀλλ' ὅσον ἂν
 εὐρωσιν, εἴτε ἀπὸ τῆς ἐξετάσεως, εἴτε καὶ ὅτιοῦν ἕτερον, πρὸς τὴν
 σύνοδον τοῦτο δηλῶσαι δι' ἐγγράφου ἀναφορὰς αὐτῶν· οἱ δὲ φαίνον-
 ται ἀπόφασιν ἀργίας φηρισάμενοι κατὰ σοῦ· διὰ ταῦτα δὴ πάντα τὸ
 μὲν γεγονός παρ' ἐκείνων ἔχομεν ἀργὸν τε καὶ παντελῶς ἀνατετραμ-
 μένον, ὡς οὐ κατὰ τὴν συνοδικὴν γεγονὸς παρακλήσειν τε καὶ ἀνά-
 θεσιν, σὲ δὲ ἐνεργὸν ἔχομεν καὶ λελομμένον τῆς τοιαύτης ἀργίας· ὑφεί-
 λεις τοίνυν ἐν τῇ ὑπὸ σὲ ἐκκλησίᾳ πᾶσαν ἀρχιερατικὴν ὑπηρεσίαν
 ἀκωλύτως ποιεῖν, πλὴν, ἐπεὶ περ κανονικὸν εὐρίσκομεν καὶ ὠρισμένον
 τοῖς ἐν Καρθαγένῃ πατράσιν, ἵνα εἴανπερ κατὰ τινος ἕλως ἐγκλήματα
 λαληθῶσιν, ἀνάγκη ἔχει αὐτὸς ἐντὸς ἐνιαυτοῦ σπουδάσαι τὰ κατ'
 αὐτοῦ λαληθέντα ἀποδῶσασθαι, εἰ δὲ μὴ, μένη αὐτὸς ἀκοινώνητος· καὶ
 πάλιν, ἐπεὶ καὶ τοῦτο κανονικὸν ἐστὶ, τὸ τὸν κατηγορούμενον
 ἄδειαν ἔχειν αἰρεῖσθαι ἐξεταστὰς τε καὶ κριτὰς τῶν κατ' αὐτοῦ
 λαλουμένων, οἵπερ ἂν αὐτῷ δόξουσιν ἀκατῶς δικάζειν τὰ
 κατ' αὐτοῦ διὰ τὸ περιθάλπεσθαι μᾶλλον τὸν ἐναγόμενον ἢ
 τὸν ἐνάγοντα, ἤδη σοι δέδοται καὶ αὐτῷ συνοδικῶς παρὰ τῆς ἡμῶν
 μετριότητος ἀπὸ τῆς σήμερον, ἣτις ἐστὶν ὀγδόῃ τοῦ δεκαηρίου μηνός,
 ἢ τε τοιαύτη κανονικὴ τοῦ ἐνιαυτοῦ διορία καὶ ἢ περὶ τοῦ ἐξεταστὰς
 ἄδειά τε καὶ πρόκρισις, ὡς ἂν ἐντὸς τοῦ ὑοθέντος σοι ἐνιαυτοῦ, εἰ μὲν
 σπουδάσεις καὶ ἐκλέξῃ κριτὰς τε καὶ ἐξεταστὰς τῶν κατὰ σοῦ λαλη-
 θέντων ἢ ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Πελοποννήτῳ εὐρίσκομένων ἀρχιερέων, ἢ
 πέμψῃς ἐνταῦθα καὶ ἀναφέρῃς καὶ ζητήσῃς, οὐς ἂν σοι δόξῃ, καὶ
 ἐξετασθῶσι τὰ κατὰ σοῦ, ἤδη γενήσεται, ὅσον ἂν ἐκ τῆς ἐξετάσεως
 ἡμῖν δόξῃ συνοδικῶς· εἰ δ' οὐ σπουδάσεις ἐντὸς ἐνιαυτοῦ τοῦτο ποιῆ-
 σαι, τότε ἀργὸς τε καὶ ἀκοινώνητος ἔσῃ· μέχρις ἂν προβῇ τὰ τῆς ἐξε-
 τάσεως· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ ἐν τῇ Μεθώνῃ μόνον δεῖ σε ἐξετασθῆναι ὑπὸ
 ἀσχυρίζεσθαι, κανονικὸν γὰρ ἐστὶν, ἐνθα ἂν μὴ δειωθῶν οἱ κατήγο-

ροι και αὐτός σὺ, ἐκείσε προβαίνειν τὰ τῆς ἐξετάσεως. ἐγράψαμεν και τοῖς ἱερωτάτοις ἀρχιερεῦσι και ὑπερτίμοις, τῇ Λακεδαιμονίας και τῇ Μονεμβασίας, ἵνα ἀκριβῶς ἐξετάσωσι περὶ τῶν κατηγορῶν, εἴπερ ὑπὸ δεσμῶν και ἀργίαν ἦσαν, ὅτε τοιαῦτα κατηγορήσαν κατά σοῦ, εἰ γάρ εὐρεθῆ τοῦτο, οὐδέ ἡ κατηγορία αὐτῶν ὅλως εἰσακουσθήσεται, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κανονικόν. ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς θεοφιλίας σου. ἀπελύθη τῇ ὀ γ δ ὁ η Ϛ,

† Εἶχε και διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μὴνὶ δεκεμβρίῳ ἰνδ. γ Ϛ.

† Πιστάκιον πατριαρχικὸν εἰς τοὺς ἱερωτάτους ἀρχιερεῖς και ὑπερτίμους, τὸν Μονεμβασίας και τὸν Λακεδαιμονίας †.

II. Ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς και ὑπερτίμοι, ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ τῆς ἡμῶν μετριότητος και συλλειτουργοὶ, σὺ τε Μονεμβασίας και σὺ Λακεδαιμονίας· χάρις εἴη και εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ ὑμῶν ἱερότητι. ἀπὸ τῶν ὑμετέρων γραμμάτων ἐγνώρισεν ἡ μετριότης ἡμῶν μετὰ πάσης τῆς ἱεράς συνόδου, ὅσον ἐποιήσατε εἰς τὸν ἐπίσκοπον Μεθώνης· οὐκ ἔδοξεν οὖν ἡμῖν τοῦτο καλόν, διὸ και συνεχωρήσαμεν αὐτῷ μετὰ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ κανόνος, και ἐθήκαμεν τὴν τοιαύτην ἀνάγκην ἐπάνω αὐτοῦ, ἵνα φροντίσῃ αὐτὸς ἐντός χρόνου και ἀποδύσῃται τὰ ἐγκλήματα αὐτοῦ, εἰ γάρ οὐ τοῦτο ποιῆσει κατά τὴν κανονικὴν διαγόρευσιν, ἔκτοτε ὑπάρχει ἀργός· πάσης ἀρχιερατικῆς ὑπηρεσίας. ἐπεὶ δὲ λαλεῖται παρὰ πολλῶν, ὡς οἱ κατηγορήσαντες αὐτὸν ἱερομόναχοι οὐ διὰ τινὰ θεῖον ζῆλον τοῦτο ἐποίησαν, ἀλλὰ δι' ἀπέχθειαν και κακίαν (εἶχε γάρ αὐτοὺς ὁ Μεθώνης ἀργός, ὅταν ἦλθον ἐνταῦθα) ἐξετάσατε τοῦτο, και εἰ ἐβρηγε οὕτως, γράψατε ἡμῖν, ἵνα ἀπαλλάξωμεν τὸν ἐπίσκοπον (τοῦ) πειρασμοῦ· εἰ δ' ἔσως εἶχε μὲν αὐτοὺς ἀργούς, ὅπως οἴηποτε δὲ συνεχώρησεν αὐτοὺς, και μετὰ τὴν συγχώρησιν ἦλθον και κατηγορήσαν αὐτοῦ, ἄμεμπτοὶ εἰσὶν εἰς κατηγορίαν. ὅθεν και ἐξετάσατε ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦτου, και γράψατε εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα λεπτομερῶς, καθὼς ὑφείλετε ποιῆσαι, ὡς μέρος τῆς ἱεράς και μεγάλης συνόδου. ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετ' ἡμῶν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμίας πατριαρχικῆς χειρὸς·
μηνὶ δεκεβρίῳ ἰνδ. γ' †.

CCCCLXXIX. (6903—1395) ianuario. ind. III.

Patriarchas litteras de monasterio S. Cyriaci.

† Μηνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδ. γ' τοῦ ἀπὸ τῆς Βερροίας πνευματικοῦ
..... ἀναδραμόντος εἰς τὸν παναγιώτατον ἡμῶν δεσπότην, τὸν οἰ-
κουμενικὸν πατριάρχην, περὶ τοῦ ἐκείσε μονοδρίου τοῦ ἁγίου Κυρίκιου
καὶ διατετιομένου, πατριαρχικὸν αὐτὸ εἶναι, τιμια πατριαρχικὴ γραφὴ
ἀπελύθη πρὸς τὸν τιμιώτατον ἑξαρχὸν τῶν πατριαρχικῶν δικαίων, κῆρ
Ναθαναήλ, ὅπως ἐξετάσας τὸ περὶ τούτου, εἴπερ εἴηροι αὐτὸ
πατριαρχικόν, ἀποδοῖ τοῦτο ὡς πατριαρχικὸς ἑξαρχος πρὸς τὸν
πνευματικόν. μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας πρὸ τοῦ ἀποσωθῆναι τὰ γράμ-
ματα ἐκείσε, ἔγραψεν ἐνταῦθα ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Βερροίας,
ὅπως ἢ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τις ἢ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης
Θεσσαλονίκης, ἐνωθεὶς μετὰ τοῦ Χαλκηδόνος, ἀπέλυθη ἐκείσε, καὶ ἐξε-
τάσῃ τὸ περὶ τούτου, καὶ στέρεῃ πᾶν τὸ παρ' αὐτῶν εὑρεθέν. αὐτινος
δικαίου διακριθέντος συνοδικῶς τιμια πατριαρχικὰ γράμματα ἐκείσε
ἐπέμφθησαν πρὸς τοὺς δηλωθέντας ἱερωτάτους μητροπολίτας καὶ πρὸς
τὸν ῥηθέντα πατριαρχικὸν ἑξαρχὸν, ὅπως ἅμα οἱ τρεῖς ἐξετάσωσι το-
πικῶς τὰ περὶ τούτου, καὶ πᾶν τὸ εὑρεθέν γράψαντες ὑπογράψωσι
καὶ πέμψωσιν ἐνταῦθα, ὡς ἂν συνοδικῶς ἐπενεχθῆ ἢ περὶ τούτου
ἀπόφασις. οὗ χάριν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα παρασημείωσις †.

CCCCLXXX. (6903—1395) februario. ind. III.

Metropolitae Aeni per adiunctionem confertur metropoli Philipporum.

† Μηνὶ φεβρουαρίῳ ἰνδ. γ' ἐδόθη τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ Αἰ-
νου καὶ προέδρῳ Δράμας ἐκιδόσεως λόγῳ ἢ ἐνορία τῶν Φιλιππων
πᾶσα διὰ συνοδικῆς διαγνώσεως, ὡς ἂν κατέχῃ αὐτὴν ἐφ' ὅρις πάτης
ζωῆς αὐτοῦ, ἐπεὶ ἐγνώρισεν ὁ παναγιώτατος ἡμῶν δεσπότης, ὁ οἰκου-
μενικὸς πατριάρχης, ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ καλογήρου αὐτοῦ, τοῦ τιμιωτά-
του ἐν ἱερομονάχοις, κῆρ Ἀθανασίου, καὶ ἑξάρχου τῶν πατριαρχικῶν
δικαίων, ὅτι ἀπέλυσεν αὐτὴν ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Σερρών, ὅς
κατεῖχεν αὐτὴν διὰ συνοδικῆς διαγνώσεως πρότερον. καὶ εἰς ἀσφάλειαν
ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα παρασημείωσις †.

CCCCLXXXI. Sine anno.

*Litterae metropolitanæ Thessalonicensis datas ad patriarcham de mola quadam
Acarñii.*

† Πιττάκιον τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου
Θεσσαλονίκης, ὅπερ ἐπέμφθη ἔνταῦθα ὀπέρ τοῦ
μόλωνος τῶν Ἀκαπνιωτῶν, ἐκκοιτηθέντος ἐνδό-
σει αὐτοῦ ὡς πατριαρχικοῦ ἐξάρχου, καὶ ἀνακρι-
νομένου †.

† Παναγιώτατέ μου αὐθέντα καὶ δέσποτα, οἰκουμενικὲ πατριάρχα,
θεϊότατε, θεοχαρίτατε καὶ πᾶν εἴ τι μοι τίμιον καὶ ὕψηλόν πρᾶγμα
καὶ ὄνομα· εἰς τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ ἐλπίζω ὑγιαίνειν τὴν μεγάλην ἀγιω-
σύνην σου καὶ κατὰ τὸ θεῖον καὶ ἅγιον αὐτῆς σῶμα, ἧς ταῖς ἀγίαις
καὶ θεοπαιθέσιν εὐχαῖς καὶ αὐτὸς ὑγιαίνω μετρίως. τιμὴ γραφῆ
τῆς μεγάλης ἀγιωσύνης σου ἀπελύθη πρό καιροῦ εἰς ἐμὲ, ἣν νῦν
ἰδὼν ἀναφέρω. αὕτη διελάμβανε περὶ τοῦ μόλωνος, ὃν διέπρασαν οἱ
Ἀκαπνιώται πρὸς τοὺς ἐν τῇ μονῇ τοῦ κῆρ Ἰσαὰκ, ὅτι οὕτως ἔδοξε
δίκαιον καὶ συμφέρον, ἵνα κατέχωσι τοῦτον οἱ ὁ λαβόντες τὸν
τρόπον, ὃν ἔλαβον, καὶ οὐχ οἱ ἡγορακότες, ἡ μονὴ τοῦ κῆρ Ἰσαὰκ,
ὅτι οὐκ ἔχει ἄδειαν ὁ ἐξάρχος ἐν ταῖς μοναῖς συγχωρεῖν ἐκκοιτῆσαι
ἀκινήτων, ἐπεὶ οὐ πάντα ἐφείτα τῷ ἐξάρχῳ, ἅπερ καὶ τῷ ἐπισκόπῳ,
οὐδὲ γὰρ ἂν ὁ ἐξάρχος ἐπισκόπον χειροτονήσῃ, καὶ εἰ δοθεῖται αὐτῷ
μὴ κατὰ γνώμην τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου πάντα ποιεῖν, πολλὰ τὰ ἄτοπα
συμβήσεται, ἄλλως τε

Reliqua desunt.

CCCCLXXXII. (6903—1395) aprili. ind. III.

Episcopo Eleutherupoleos confertur metropolis Christupoleos.

† Μηνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδ. γ' παρεδόθη ἐξαρχεικῶς πρὸς τὸν θεοφιλέ-
στατον ἐπίσκοπον Ἐλευθερουπόλεως ἡ μητρόπολις Χριστουπόλεως
μετὰ καὶ τῆς ἐνορίας αὐτῆς πάσης. καὶ ἐγένετο ἔνταῦθα ἡ περὶ τοῦ-
του παρασημείωσις †.

CCCOLXXXIII. (6903—1395) maio. ind. III.

Hierodiasonius Ioannes absoluitur.

† Εἰς τὸν Ἀθήμνου, ἀθροτικόν τοῦ ἱεροδιακόνου
Ἰωάννου †.

† Ἰερώτατε ἀρχιεπίσκοπε Ἀθήμνου, κατὰ κύριον ἀγαπητέ ἀδελφε
τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ σὺλλειτουργίᾳ· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη σοι
ἀπὸ θεοῦ. ἡ ἐγγράφος σου ἀναφορὰ διεκομίσθη τῇ ἡμῶν μετριότητι,
καὶ ἐγνώρισεν ἀπ' αὐτῆς περὶ τοῦ παρόντος ἱεροδιακόνου Ἰωάννου,
ὅσα ἐγγραφες καὶ ἀνεφαιρες· δεῖσαν δὲ, ἵνα μάθωσι ταῦτα καὶ ἡ θεία
καὶ ἱερὰ σύνοδος τῶν ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, ἀνηρητή-
σαμεν τὰ περὶ τοῦτου εἰς ἐξέτασιν καὶ συνεδριαζόντων ἡμῖν τῶν ἱερω-
τάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τοῦ Κυζίκου, τοῦ Νικομηδείας, τοῦ
Κορίνθου, τοῦ Ζηχχίας, τοῦ Μηδείας καὶ τοῦ Δέρκω, ἀνεγνώσθη πά-
λιν ἡ τε ἀναφορὰ τῆς σῆς ἱερότητος καὶ τὸ κρισιμόγραφον τῶν αὐ-
τόθι καθολικῶν κριτῶν, καὶ ἐπεὶ ἐξ ἀμφοτέρων τούτων ἀνεφάνη, ὅτι
ὁ ἱεροδιάκονος οὗτος ἀνέγκλητος καὶ ἀθῆός ἐστι τοῦ λαληθέντος
κατ' αὐτοῦ, ἐγκλήματος, περὶ οὗ καὶ προεγράψαμεν ἵνα ἐξετάσῃς τοῦτο,
καὶ ἅπαν τὸ εὑρεθὲν γράφῃς καὶ ἀναφέρῃς εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα,
διέγνω καὶ ἀπεφάνητο καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν γνώμη καὶ τῶν δηλω-
θέντων ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, ὡς, εἴπερ οὕτως ἔχει τὰ
κατ' αὐτόν, ὡς ἡ σὴ ἱερότης γράφεις καὶ ἀναφέρεις, ὅτι εὔρες ἀπὸ
ἐξετάσεως, καὶ οὐκ ἐκοινώνησεν αὐτός εἰς τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς
αὐτοῦ, συγκεχωρημένον αὐτόν εἶναι καὶ ἐνεργόν τῆς ἱερωσύνης αὐτοῦ
καὶ ἀνέγκλητον παντάπασι καὶ ἀκατηγόρητον. ὕφειλει τοιγαροῦν οὕ-
τως ἔχων προβιβασθῆναι καὶ εἰς πρεσβύτερον καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
λαβεῖν ἀπὸ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ τοῦ Ξερμοκαίτου καὶ τὴν προίκα τῆς
μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν, ὡς γνησίων αὐτοῦ παίδων·
ὡσπερ γὰρ, εἰ φονεὺς οὗτος ἠύρισκετο ἀπὸ ἐξετάσεως, οὔτε ἱερωσύνην
ἂν εἶχεν, οὔτε παῖδας ἐλάμβανε τοὺς οικεῖους, οὔτε πράγμα τι αὐτῶν,
οὕτως, ἐπειδὴ, θεοῦ χάριτι, ἀθῆός ἐστιν ἀπὸ τοῦτου καὶ τὴν ἱερωσύνην
ἔχει τὴν αὐτοῦ, ὕφειλει λαβεῖν καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὰ πράγ-
ματα καὶ χρῆσθαι αὐτοῖς, ὡς ἂν βούληται καὶ ἀποδέχηται γράφο-
μεν οὖν τὰ περὶ τοῦτου καὶ τῇ σῇ ἱερότητι, καὶ γενέσθωσαν ἅπαντα,
ὡς ἡμῖν διεγνώσθησαν καὶ ἀπεφάνθησαν, καὶ οὕτω διατηρεῖσθω ὁ

ιεροδιάκονος οὗτος εἰς τὸ ἐξῆς ἀνενόχλητος ἀπὸ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ καὶ ἀνεπηρέαστος. ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ τῆς σῆς ἱερότητος. ἀντιστραφήτω τὸ παρὸν τῷ ἱεροδιακόνῳ εἰς ἀσφάλειαν †.

† Εἶχε καὶ διὰ τιμῆς πατριαρχικῆς χειρὸς τὸ μηνι ματῶ ἰνδ. γ' †.

CCCLXXXIV. (6903—1395) maio. ind. III.

Patriarcha metropolitanus Nicaeae monet, ne monachis Romaniothisae molestiam exhibeat.

† Ἱερώτατε μητροπολίτα Νικαίας, ὑπέριμα καὶ ἔαρχε πάσης Βιθυνίας, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφεῖ τῆς ἡμῶν μετριότητος καὶ συλλειτούργε· χάρις εἴη καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ τῇ σῇ ἱερότητι. οἱ ἀπὸ τοῦ μονοδρίου τοῦ περὶ τὴν Κίον εἰς ὄνομα τιμωμένου τῆς πανυπεράγνου μου θεοποιήτης καὶ θεομητόρας καὶ ἐπικεκλημένου τῆς Ρωμανιωτίσσης, ὃ τε τιμιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικός, κῆρ Ματθαῖος, καὶ ὁ μοναχὸς κῆρ Μαρκιανός, ἀναδραμόντες εἰς τὴν ἡμῶν μετριότητα συνοδικῶς προκαθημένην ἀνέφερον, ὡς πρό τινος ἤδη καιροῦ ἐζήτησας καὶ ἔλαβες ἐκ τοῦ μοναστηρίου αὐτῶν δανειακῶς αἴτου μόδιον ἐν καὶ οἶνον, ὅσον δῆτα καὶ ἔλαβες, ἅπερ ἀπαιτούμενος παρ' αὐτῶν, ἐπεὶ καὶ χρεῖαν εἶχον αὐτῶν, ἅποροι καὶ πτωχοὶ καλόγηροι ὄντες καὶ τῶν ἀναγκαίων ἔχοντες σπάνιν, οὐ μόνον αὐτοῖς (οὐ) δέδωκας ταῦτα, ἀλλὰ καὶ πέμψας τὴν τε ἐκκλησίαν τοῦ μονοδρίου ἡσφάλισας, καὶ ταῦτα κατὰ τὸν τῆς μεγάλης πέμπτης καιρὸν, καὶ αὐτοὺς τῆς τῶν ἁγιασμάτων κοινωνίας ἐκώλυσας, καὶ διέμεινεν ἡ ἐκκλησία αὐτῶν ἡσφαλισμένη μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς τῶν ἡμερῶν βασιλίδος, τῆς λαμπρᾶς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως· καὶ οὐ μόνον ταῦτ' εἶπον παθεῖν παρὰ τῆς σῆς ἱερότητος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα ἀπαιτήσεις ταγῶν καὶ ἀγγαρίας τοῦ τῆς μονῆς Ἰσπαριπίου καὶ τοιαῦτά τινα, δι' ἃ καὶ ἐδεήθησαν τῆς ἡμῶν μετριότητος γράψαι σοι περὶ τούτων. εἴπερ οὖν αὐτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ὡς οἱ μοναχοὶ ἀνέφερον, οὐκ ἐποίησας κανονικῶς, οὐδ' ὡς ἔπρεπεν, οἶδας γὰρ καὶ αὐτὸς, ὅποιαν τὴν καταδίκην ἐπάγουσιν οἱ ἱεροὶ καὶ θεῖοι κανόνες τῷ δι' ἀισχροκέρδειαν ἢ ὄλως οὐκ εὐλογον αἰτίαν ναὸν θεοῦ ἀποκλείσαντι, ἀλλ' οὐδὲ δίκαια ἔχεις τοὺς μοναχοὺς ἀπαιτεῖν ἕτερόν τι πλὴν τοῦ ἐν ταῖς τελεταῖς μνημοσύνου καὶ τοῦ συνήθους κανονικοῦ καὶ οὐπερ ἐλάβανον καὶ οἱ πρό